

TROMSØ - STUDENTENES ORGAN - 8. ÅRGANG - NR. 1.

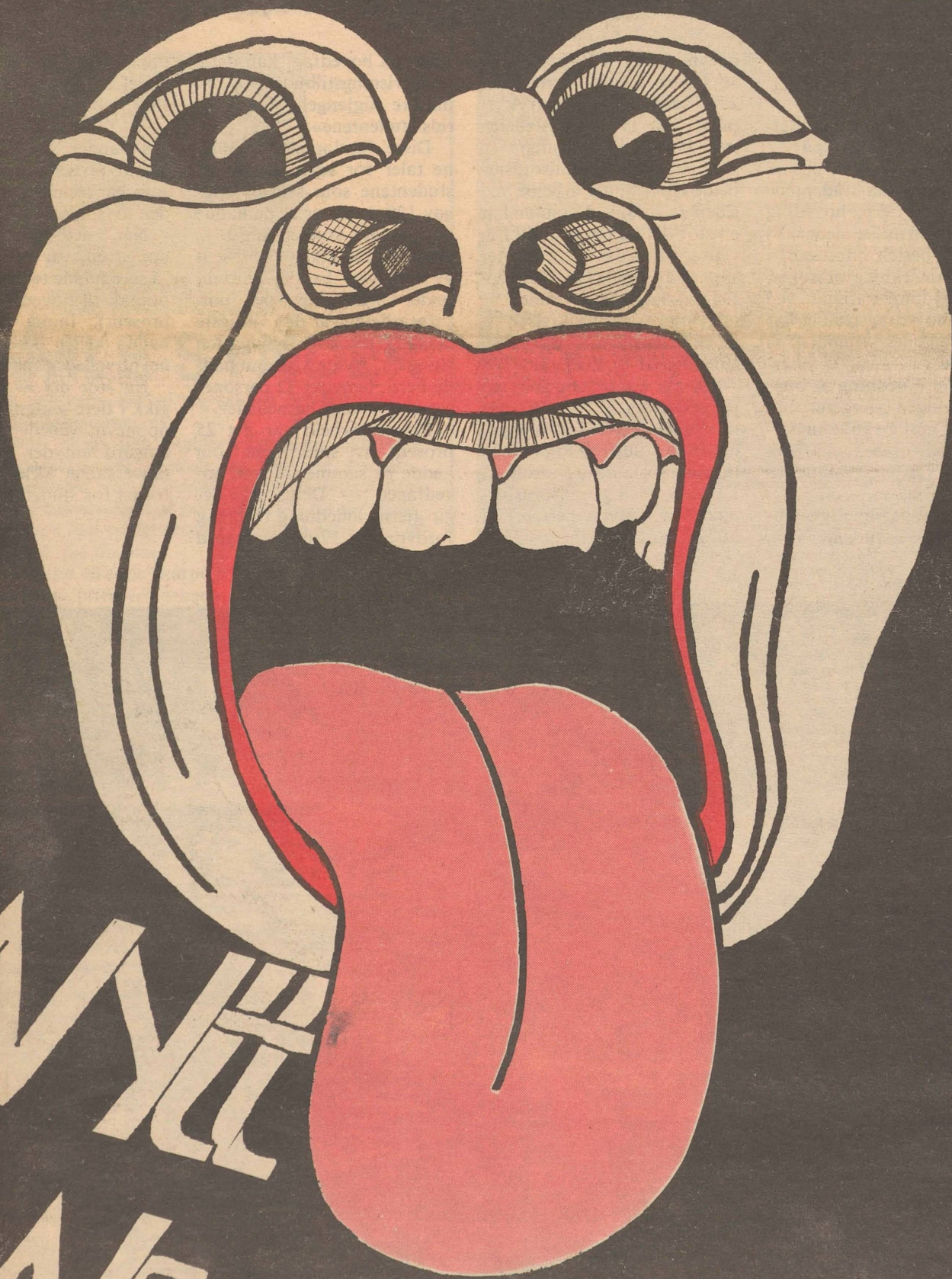
- FEBRUAR - 1983.

STUDENTAVISA
I TROMSØ

UTROPIA

UNIVERSITETSBIBLIOTEKET
I TROMSØ

12. AUG 1983

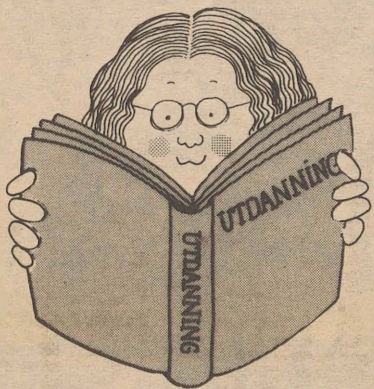
INNI:

- Samskipnaden
- Om N.M.K.'s øyro
- Nær/piratradio
- Krimstoff
- Intervju med Stalsberg
- Idrett-slag
- SLUT, sludder, mm.

WILL
WAVV!!

Hovedfagstudiet i Tromsø tar lengre tid enn ved andre universitet

Denne uttalelsen fra Lånekassen og Kulturdepartementet er bakgrunnen for intervjuundersøkelsen Studieavdelingen holder på å avslutte i disse dager. Resultatene er ennå ikke ferdig analysert, men Studentavisa har fått løfte litt på sløret. Vi har intervjuet Else Bottengård som til daglig arbeider med denne undersøkelsen.

STIPEND OG LÅN TIL UTDANNING 1983-84

Når kan du søkje?

Du bør sende inn søknaden når du har fått melding om at du er teken opp ved skolen. Er du i gang med ei utdanning og vil vite resultatet av søknadsbehandlingen når skolen starter om hausten, må du søkje før 1. mars 1983.

Søknad om stønad for 1983-84 må sendast til Lånekassa for undervisningsåret er slutt og ikkje seinare enn 1. mars 1984. Tek utdanninga til 1. februar 1984 eller seinare, gjeld ikkje regelen om å sende søknad før 1. mars 1984.

Søknadsblankett

Søknad om lån og stipend må skrivast på søknadsblankett A-09 for 1983-84. Søknadsblankett og rettleiing for utfylling av søknaden får du ved skolen, arbeidskontoret eller frå Lånekassa frå ca. 7. februar. Bruk ikkje gammal blankett eller rettleiing.

Månadssatsar m.v.

Lånekassa bruker faste månedssatsar når stønaden skal reknast ut. Månadssatsane og andre praktiske opplysningar finn du i „Rettleiing for utfylling av søknadsblankett A-09”. Fullstendige reglar for tildeling av stipend og lån finn du i heftet „Stipend og lån til utdanning 1983-84”. Heftet får du ved skolen eller frå Lånekassa frå ca. 7. februar. Skolen eller Lånekassa kan gi fleire opplysningar. Lånekassa har kontor i Oslo, Bergen, Stavanger, Tromsø og Trondheim.

Statens lånekasse for utdanning

Av JAN HAUS

— Hva håpet man undersøkelsen skulle gi svar på?

— Vi ønsket å finne ut mer om årsakene til at studentene bruker lengre tid på hovedfag i Tromsø enn andre steder. Vi har vært spesielt interessert i hvilken innvirkning omsorgsarbeide og lønnet arbeide ved siden av hovedfagsstudiet har på studentenes fremdrift i faget. Dessuten var vi interessert i om veiledning og oppgaveskrivingen fungerer bra nok. Om mulig skulle undersøkelsen gi en pekepinn om tiltak det kan være aktuelt å sette ut i livet.

Intervjuundersøkelsen omfatter i alt 383 studenter som

begynte på hovedfag i 1978 eller senere. Det er kommet inn 285 svar. Hovedinntrykket tallene gir er at størstedelen av hovedfagsstudentene i Tromsø enten har omsorgsarbeide eller lønnet arbeide ved siden av studiet. Dessuten har en stor del hatt avbrudd i hovedfagsstudiet. Studenter som går igjennom hovedfagsstudiet uten avbrudd, og uten omsorgsforpliktelser eller lønnsarbeide i tillegg til studiene, er i mindretall.

En stor del av dem som går på hovedfag i Tromsø, har ikke muligheter for å gjennomføre studiet til «normert» tid, pga. et betent forhold til Lånekassen og omsorgsforpliktelser. Hvis det er et uttrykt ønske å få ned lese-

tiden på hovedfag, kan dette undervisningstilbudet bli mindre tilgjengelig for «deltidstudentene».

Disse foreløpige resultatene taler for seg: Av de 285 studentene som svarte, oppgav 120 personer at de hadde barn under studiet, altså 42 prosent. 126 stk. (45 prosent av utvalget) hadde avbrudd under utdanning, der omsorgsarbeide var den viktigste årsaken for over halvparten (63 stk.). Av de 120 som hadde barn, benyttet 22 personer samskipnadens barnehager.

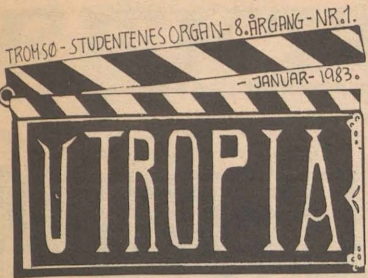
Prosjektarbeid var det 25 prosent av studentene som hadde på samme tid som hovedfaget. — Dette arbeidet gir gjerne anledning til faglig fordypning. Else Bottengård

opplyser at det er en større andel av studentene som får slikt arbeid i Tromsø i forhold til andre universiteter her i landet. Totalt er det om lag 81 prosent av studentene som har lønnet arbeide ved siden av studiet.

Når det gjaldt hovedoppgaven, var det betenkelig få som hadde temaet klart før opptak til hovedfag (bare 53 prosent). Innpå 25 prosent hadde heller ikke fått oppnevnt veileder før opptaket.

En stor del av studentene gikk i flere semester uten å få oppnevnt veileder. Else Bottengård antyder at her kan universitetet skjerpe seg, til fordel for studentene.

STUDENTAVISA I TROMSØ

Tore Svarverud
Berit Syrstad
Jesper Halle
Rolf Gaasland (ansv.)
Arnt Johannessen (ansv.)
Kristin Eide
Ragnar Lurås

Adr.: Søndre Tollbugt. 7b, Tromsø
Tlf. 81715

Studentavisa er organ for studentene ved Univ. i Tromsø og kommer ut ca. en gang i måneden. Redaksjonen er valgt på et uavhengig radikalt grunnlag.

Annonsepris: kr. 2,50 pr. spaltemm.

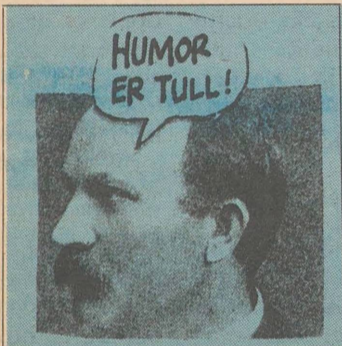
Trykt i 1600 eks.

Sats og trykk: A/S Duplotrykk

LEDER:

STUDENTHUS

Torsdag 27.1.1983 kan vise seg å bli en historisk dato for Universitetet i Tromsø. Med avgjørelsen i universitetsstyret om å bevilge støtte, har arbeidet for å få til et studentsenter i Tromsø kommet et avgjørende skritt videre. Fra administrasjonens side var det innstilt på å avslå søknaden om støtte. Til tross for dette gikk et enstemmig styre inn for bevilgningen. Vi synes dette er svært gledelig, og vi har en bestemt mistanke om at det er intensiv korridorpolitikk fra studentrepresentantene som er årsaken til at saken tok den vending den gjorde. Vi vil i så fall gratulere med innsatsen og resultatet. Vi håper nå på et positivt resultat også i kommunestyret.

GAMLE SYNDER

Det hadde dessverre sneket seg inn en del feil og forglemmelser i julenummeret:

Artikkelen «Kan den etablerte medisin akseptere tromsøforslaget?» var skrevet av Therese Folgerø. Åsgårdreportasjen var et kollektivt redaksjonelt produkt. Mange har beklaget at julespillet ikke lot seg spille. Seminargruppa bak spillet er sterkt uenige i dette. Det er leserne som er for dumme!

Vi har mottatt en serie skarpe reaksjoner på «studentavisas politiske orienteringskart». Flere Opel Asconaeiere har henvendt seg til oss og fremholdt at de ikke er reaksjonære. Vi beklager. red.

ÅSGÅRD

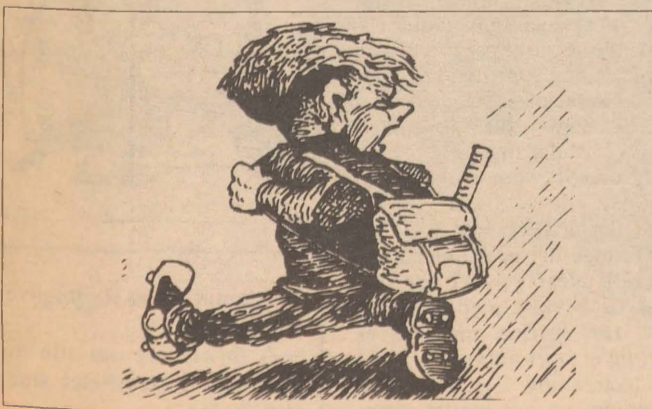
Det er kome ein del reaksjonar på ei einssidig og unyansert dekning av Åsgård Sjukehus i forrige nummer. Vi vil derfor kome tilbake med fleire artiklar om emnet i neste nummer. Følg med.

DES-ORIENTERING

Vi les i Universitetet si orientering til nye studentar at redaksjonen arbeider som ein del av Sosialistisk Front ved Universitetet.

Dette vil vi på det sterkaste avsanne. Redaksjonen har sidan hovedallmøtet våren 1982 vært valgt på eit uavhengig radikalt grunnlag.

Noko som også Studieavdelinga kunne ha funne ut ved å lese øverst til høgre på denne sida. Er dette eit resultat av latskap eller ynskjetenking, vi berre spør. Sjå el-les programerklæring s. 3-15.

mus-sterium i Breivika

Klokka har såvidt passert åtte.

På kjøkkenet foregår iherdig oppskjæring av brød i takt med andakten på radio. Med eit høyres eit hyl så gjennomtrengende at «Hain sjøl» ville fått gåsehud. To likbleike studiner stirrer på golvet; der ei enorm mus spaserer roleg i retning av matskapet, og forsvinn inn i ein hemmeleg gang. Sidan supermusa (rotta?) har ett seg gjennom brødet, er det få som vil ha frukost. I staden vert det organisert full musejakt under mottoet «ein for alle, alle på musa».

Sjølvsagt er husdyret glupare enn oss, og er allerede trygt på plass inne i veggjen, der resten av familien venter for atter ein gong å kunne syngje «Musevisa».

Så er spørsmålet: Kor kjem den frå?

Nokre støtter seg til teorien om at Samskipnaden som ei overrasking har gitt påbod om å halde husdyr i Breivika. Andre trur derimot at vi har fått ein hemmeleg alliert som syntest det tok for lang tid med avviklinga av brakkebyen. Får musa/rotta herje vilt ei stund til, tar det ikkje så altfor lang tid før trebygningane ramler i hop.

I eit frå før overfylt kjøleskap, har ein no lirka inn brødsalkane og det som er igjen av andre matrester. Ein får krysse fingra og håpe på at musa enten får kalde føtter eller tar beina på nakken og forsvinn. Muselort i melet er ikkje noko å by dei ferskaste av våre studenter på. Husdyr er trivelege, men vi forbeholder oss retten til å velge kva slag dyr vi vil ha. Kva med ei katte?

mus-sterium

Revyen mangler emblem! – og utlyser derfor til konkurranse: Hvem lager det beste emblemet? Emblemet er tenkt brukt på T-skjorter, brevpapir, plakat, program, etc. Altså blir dette en del av vårt ansikt utad. Premie for beste forslag er selvsagt gratis adgang til alle revyens utallige festlige arrangementer i 1983 samt en engangsdonasjon pålydende 2 fl. rødvin + en pk. violette talglys.

Trøstepremie til de ti nestbeste forslagene.

Forslagene sendes: Studentrevyen innen fredag 8. april.

Adresse: Boks 635, 9001 Tromsø.

3-82

kan brukes overalt

... enten du har 50 eller 5000 bøker. Den tilpasser seg ditt behov. Laget av heltre furu/gran og leveres ubehandlet eller lakkert i hendige kartonger. En riktig bokreol til en riktig pris. Vi selger den...

Produsent: Eidsvoll Rivefabrikk A/S.

UNIBOK

UNIVERSITETSBOKHANDEL

Tlf. (083) 81 012

Vi ynskjer å halde fram med arbeidet frå i haust med å skape ei aktiv og utadvendt, fri og radikal studentavis.

PRELÅTEN- PRÅTEN

Ååå?!!

Kommer du hit til stambordet med walkman din skårung? 2 semster på Sosøk og så tror du de kan tillate deg ålling — der som ikke får noe bra karakterer engang. Trykk på «Eject» og sitt ned — her skal vi ha bord av tre, duker av papir og pils av bygg, malt og humle. «Keine eksperimenter» som det sto på valgplakatene i Tyskland etter krigen — litt etterpåklokt etter min mening.

Nåja, hm — for å vri på nok et tysk sitat fra 40-åra: «Når jeg hører ordet teknikk griper jeg etter min revolver,» men sant å si, det bekymrer meg litt. Jeg mener har du lagt merke til at vi som representerer den progressive radikale ølmagen i norsk politikk alltid blir mer fylt av angst enn ei rotte fanget i et kjellerhjørne når fremskritt truer — om det nå er i form av elektriske brødrister, oljeboring eller video.

Sant å si har jeg som progressiv, og det betyr som vi gamlegutta vet fremskritt-svinnlig eller noe sånt, brukt det meste av tiden min på å forsinker fremskritt. Foreldrene mine var mot TV, selv var jeg mot farge-TV, P2 eller (o redsel!) P3 blir bare dumme underholdning, video er bare motorsagsmaskiner, Space Invaders lurer skule fra ungdoms huler skulle vært i hoppbakken, og alt fra nylonstrømper til syntetisere og kunstige fargestoffer som lyser i mørket er egentlig snusk som forstyrrer naturens naturlige orden.

Det er som kommissærens historie om Bredo Greve: Under Stillmarsjen (En av disse aksjonene som fullstendig ødela studieprosjektene til min venn kommissæren et par år) vel, under Stillmarsjen ville ikke Bredo Greve bruke myggspann (= kunstedet = farlig) så han la seg i stedet ut i sola og lot myggen bite løs for å oppnå naturlig immunitet! Som jeg skulle ha gjort

det selv, rent prinsipielt, mener jeg. Nå ble visst ikke det prosjektet helt vellykket, men likevel — Hele Altagreia var jo egentlig kamp mot teknikk og fremskritt og kraft og 110 meter høye demninger. (Hvilket minner meg om den svenske ingeniøren som ved synet av Assuandammen utbrøt «Snygg betongjobb!») For ikke å snakke om EEC, som var en kamp for kuer og fisk mot strømlinjing av kapitalismen. Og så var det kampen mot atomkraft, mot oljeboring, mot datamaskiner, mot genetiske eksperimenter, mot nøytronvåpen, mot den mekaniske spinnemaskinen, for det var vel da det begynte alt sammen.

Og så jeg som trodde produktivkreftenes utvikling av en forutsetning for sosialismen. Men da burde en sagt som miniatyrgruppa KUL (gruppering som var så liten av den delte seg i to i baksetet av en drosje), de gikk som kjent inn for «human» proletarisering av bøndene». Let's face it: Vi er ikke fremskrittets lokomotiv — vi er nødbrømsen på toget til høvel!

Men det skaper jo endelig logiske floker da: vi er mot fremskritt og vi er progressive (= fremskrittssvennlige) Ergo: Fremskritt er vennlig nært — og vårt skritt bakover er snarere to skritt fremover, og ergo...

Det er nokså forvirrende, og så er jeg så lei av å bare skrubbe hele tiden — min posisjon er uholdbar og avgjørelsen er umulig. Jeg har satt opp seks alternativer og skal la et terningkast avgjøre hvilken linje jeg legger meg på.

Slår jeg en ener blir jeg katolikk. Får jeg en toer blir jeg terrorist, blir det treer skal jeg løpe omring og knur TVer og sånt, firer: jeg melder meg inn i fremskrittspartiet, femmer: jeg melder meg inn i senterpartiet, sekser: jeg later som ingenting.

Så rart — det ble en sekser.

SLUT - Med ett bein i USA, et i samfunnsvitenskapen, og begge føttene på kaia.

SLUT — sykepleielæruddanninga — er en av universitetets minste og på flere måter mest spesielle avdelinger. Plasseringen er betegnende. Bortgjemt ute på kaia, adskilt fra resten av universitetet, og med det praktiske liv så til de grader kloss innpå at lastebommene fra båtene som loss og laster øl utenfor, ofte svinger faretruende nær vinduene.

SLUT utdanner lærere til sykepleierskolene og til grunnkurs i helse- og sosialfag. Utdanninga er 2-årig. Opptakskravene er sykepleierskolen + 2 års praksis fra klinisk sykepleie + et grunnfag eller spesialutdanning i sykepleie. Dette siste kravet har det blitt giitt dispensasjon

fra. Det er ca. 20 studenter på 2. året, hvorav 3 mannlige. Sist år ble det ikke tatt opp nye studenter. Man får hvert år ca. 30-40 søknader om opptak.

Det vitenskapelige personellet består av 3 sykepleiefaglige, hvorav en amanuensis og to stipendiater + en til som er «på gang». Man har to pedagogstillinger, en fast og en i et toårig engasjement.

Man hadde tidligere en pedagog til. Denne stillingen skal omgjøres til en stilling for en forskningsveileder med sykepleiefaglig bakgrunn.

Vel, til realitetene. — Hva driver dere med? Studentavis spør. SLUT-student Åshild Fause svarer:

— Pedagogikk og sykepleie. SLUT skal være lærerutdanning, så pedagogikk er en vesentlig del av studiet. Samtidig er det viktig at man kan faget. Man skal fungere i en kombinasjon av samfunnsvitenskap og sykepleie, og trenger innblikk i hva det skal være, i form av vitenskapsteorisk bakgrunn.

— Hvordan fungerer dere i forhold til resten av universitetet?

— Vi er på mange måter isolert. Historisk sett har sykepleie vært utenfor universitetene. Vi har liten faglig kontakt med universitetet forøvrig. Men vi ønsker oss mer kontakt, og vi tror det er vice versa. I USA er sykepleie universitetsfag. Her blir vi betrakta som et slags stebarn.

Sykepleie er en praktisk funksjon, men det innebærer ingen definidertlighet. Det kreves en teorifundert kunnskap enn det å kunne gjøre rene pleieoppgaver.

Det har vært problematisk å bli etablert som universitetsfag. Universitetet har sitt eget grunnlag og sine begreper — vi satt med en masse praktisk kunnskap. Man måtte hente begreper fra andre vitenskaper. Man har laga seg teorier før praksis. Det har vært vanskelig å hente ting ut av vår praksis og vitenskapeliggjøre

dem. Vi har bygd mye på tradisjonen fra USA, hvor sykepleie først ble etablert som vitenskapelig disiplin. Men ikke alt kan overføres, det amerikanske samfunn er på mange måter ulikt vårt. Tidligere har sykepleielærere blitt utdanna ved Norges Sykepleielæruddanning i Oslo. De har tilegna seg mest fra USA, vi har hatt mer plass for samfunnsfag. SLUT har et bein i Oslo/USA, et i samfunnsvitenskapen, og skal prøve å skape seg sin egen plattform, prøve å være litt mer kritisk overfor ulike tradisjoner og verdier.

— Hva med lærerkraftene?

— Vi har mangla sykepleiere som har vært kvalifiserte lærere. Det finnes jo ingen magistergrad i sykepleie her i landet. Lærerne har enten vært USA-utdanna, eller formelt underkvalifiserte. Man har følt seg faglig underlegne i forhold til resten av universitetet.

Studentene merker også dette problemet. Det har vært diskusjon om hvor SLUT skal høre til. Medisin, som i Bergen, eller ISV. Vi har holdt på å være for oss sjøl, og knytte kontakt med andre institutt etter behov.

— Vi skiller oss fra andre fag ved å ha en praktisk tilknytning. Det kan være en diskusjon om sykepleie skal være en vitenskap.

— Betrakter du SLUT som vellykka?

— Arbeidsforholdene har vært vanskelige rent materielt. F.eks. ble det sist høst foretatt en ominnredning som førte til at vi mistet lesesalsplassene, helt uten at studentene ble forespurt. Dessuten er det mange grupper, særlig fra ISL, som bruker lokale være.

Jeg har trives med å gå på SLUT, men det er problematisk å være student der. Vi har stor frihet til å være med å forme faget. Det er fint, men det er samtidig et stort ansvar. Vi har i stor utstrekning styrt vår egen utdanning, og har måttet jobbe mye med å utforme faget vårt.

Hva sykepleie er og skal være, er ikke greit å gi svar på.

— Er det stor forskjell på SLUT-utdanna lærere og andre sykepleielærere?

— Vi har hatt større frihet til velge hvilken tradisjon vi skal knytte oss til. SLUT-utdanna lærere har kanskje tilegna seg et sterkere kritisk sans overfor sykepleietradisjon. Hvis ikke teori kan brukes i praksis, er de verdiløse.

— Ved siste inntak ble det ikke tatt opp nye studenter. Hva er årsakene til det?

— Lærermangel. Hun som var sykepleiefaglig ansvarlig, hadde forskningsfri. En annen sykepleiefaglig og begge pedagogene gikk også ut. Bare en sykepleiefaglig ble igjen. Ped-stillingene ble utlyst, men man fikk full seint. I denne situasjonen gikk studentene såvel som fagstyret på SLUT og universitetsstyret inn for inntaksstopp.

— Har situasjonen bedret seg nå?

— Vi har fått to nye pedagoger, som fyller sine stillinger med get bra. En kommer tilbake fra permisjon + at vi har fått to stipendiater. Forskningsveilederstillingen skal utlyses. Krisesituasjonen har gått over, i hver fall slik som det ser ut nå.

— Er dere ettertrakta?

— Alle unntatt to av oss har stipend fra skoler som betale utdanninga for oss, for å sikre seg oss etterpå. Jeg får 20 000 pr semester fra sykepleierskolen Førde.

Vi meiner avisa si oppgåve må vere:

—Å informere om alle sider ved Universitetet sine aktivitetar.

FAGPLUKK

OPPSIKTS- VEKKENDE SVAKT RESULTAT PÅ SOSØK

Det første kullet med grunnfaget i sosialøkonomi tok eksamen før jul. Resultatet var oppsiktsvekkende svakt, gjennomsnittet lå på 3.3.

REKRUTTERING TIL IBG

Det er rekrutteringa til fagene på IBG for våsemesteret:

Zoologi: 11
Botanikk: 5
Marinbio: 201
Floristikk: 30
Geologi: 70-80

Tendensen er en tilbakegang for andre fag enn geologi. Dette kan tyde på at færre planlegger Cand.mag. på IBG.

STRATEGI- UTVALGET

I disse harde Willoch-tider gjør man hva som helst for å knipe inn på pengeforbruket til de offentlige organer. Her bare hva som foregår ved vårt eget universitet. Her er det nylig oppnevnt et strategiutvalg til å legge opp retningslinjer for å effektivisere drift. (Ikke visste vi at våre professorer og andre lærde er slike latsabber og så ineffektive at de skulker unna det viktige årsarbeidet vi alle skal dra nytte av.) Disse retningslinjene tar, ifølge informerte kil-

der, sikte på å fordele stillinger og annuum etter andre prinsipper enn tidligere. I praksis vil det si at sentralledelsen ved universitetet nå skal bestemme hvilket institutt og fagområde som skal få midler til forskning, mot tidligere, da stillingene var faste ved instituttene og fikk midler utfra det. Stillinger som man ikke kan dokumentere brukes effektivt, skal inndras og refores. Dermed er det duket for hvilken forskning universitetet skal satse på. Gjennom dette mister instituttene den autonomien de hadde tidligere, der de selv kunne bestemme hvilke områder det burde forskes på.

REKTOR STALSBERG:

OM SIVILØKONOMUTDANNING, OPPTAK OG STUDIELÅN PÅ MEDISIN

Flertallet i «Hermansen-utvalget» har kommet fram til at en ny siviløkonomutdanning i Nord-Norge bør legges til Nordland distriktshøgskole i Bodø. Mindretallet tilrår at et siviløkonomstudium i Nord-Norge legges til Universitetet i Tromsø.

Både flertallet og mindretallet er enige om at siviløkonomutdanning må utbygges i landsdelen, og at utbygging der må gis høy prioritet.

I den senere tid har det vært en del blest om siviløkonomutdanningen i Nord-N. Sentrale i denne diskusjonen står Hermansen-utvalgets innstilling.

— Rektør v/Universitetet i Tromsø, Helge Stalsberg, hvorfor bør siviløkonomstudiet legges til Tromsø og ikke til Bodø?

— Slik jeg ser det, bør et høyere økonomisk/administrativt studium være knyttet til et forskningsmiljø med både bredde og dybde. F.eks. vil fag som omhandler samfunn, adferd, språk, data og teknologi kunne være av interesse for siviløkonomstudiet, og gi dette den nødvendige bredde. Befolkningsgrunnlaget i Nord-Norge er lite for å ha et universitet. Ved etableringen av UiTø var det foreslått at en etter hvert også skulle gi undervisning i blant annet økonomiske administrative fag; som tradisjonelt blir gitt av egne forskningsinstitusjoner. Den planlagte faglige bredden Universitetet ville få, skulle sikre Nord-N. det beste undervisningstilbudet når det gjelder høyere utdanning. Det vil være

uheldig å spre den høyere utdanningen i Nord-N. på flere institusjoner før UiTø har oppnådd den «minimumsstørrelse» på 3000 studenter som det var planlagt å få. Det er grenser for hvor lite et universitet kan være, når forutsetningen er å holde en høy kvalitet.

— Vi vet at du på vegne av Universitetet i Tromsø har arbeidet svært aktivt for å få siviløkonomutdanning til stedet. Har du noen kommentarer til konklusjonen flertallet i utvalget har kommet fram til?

— Slik jeg ser det har Hermansen-utvalget gjort vesentlige feilvurderinger. For det første mener vi at utvalget tar feil når det hevdes at mulighetene for å kople sammen 2-årig økonomisk

DH-studium og siviløkonomutdanningen er vesentlig bedre i Bodø enn i Tromsø. UiTø har i sitt forslag til denne utdanningen forutsatt at studenter fra DHs økonomiske administrative studieretning skal kunne taes opp uten at studietiden forlenges.

I Tromsø vil altså et 2-årig distriktsøkonomstudium (som finnes bl.a. i Bodø og i Alta) kunne innpasses i et siviløkonomstudium like godt som i Bodø.

For det andre tar utvalget feil når det gjelder de organisasjonsmessige forhold ved universitetet.

— Sikter Du nå til følgende uttalelser: «Ved universitetene er fagmiljø og tildels også administrasjon delt opp i organisatoriske enheter - institutter/fakulteter som gir parallele studietilbud, ofte med liten eller ingen faglig integrasjon og samarbeid på tvers av miljøene.» Og videre:

«Etter flertallets mening er universitetenes organisasjon lite egnet til å integrere et siviløkonomstudium. Erfaringene fra Sverige viser at etableringen av siviløkonomutdanningen ved universitetene der ikke har vært noen heldig løsning.»

— Ja, blant annet.

— Ligger det ikke i disse uttalelsene fra utvalget en mistillit til universitetets evne til å formidle denne formen for kunnskap?

— Jeg vil karakterisere uttalelsene som tendensiøse. UiTø foreslår at siviløkonomutdanning skal organiseres som et eget institutt. Utdanningen vil på denne måten gis som et integrert studium på samme måte som Fiskerikandidatstudiet, Medisin, Samfunnsvitenskap og Sykepleierlærerutdanningen. Vi har hatt gode erfaringer med disse studiene, men det overser Hermansen-komiteen i sin innstilling.

— Er alt håp ute for siviløkonomutdanningen i Tromsø etter Hermansen-utvalgets innstilling?

— Nei, vi får da ikke håpe det. Saken er ikke endelig avgjort før den har vært til behandling i Stortinget. (Høringsfristen er satt til 1.2.83.)

— Det kommer antagelig til å bli tautrekking mellom NDH og UIT en god stund framover. Hvilke kort sitter UIT med for hånden i det politiske spillet?

— Før det gjøres vedtak om hvor en siviløkonomutdanning (i tillegg til det eksisterende tilbud i Bergen-NHH og det foreslåtte i Oslo ved BI) skal ligge, vil det være nødvendig med en prinsippdebatt. Stortinget kommer i denne saken ikke unna spørsmålet om man skal spre ressurser til den høyere utdanning mer enn det allerede er gjort her i landet og spesielt hvilke prinsipper en skal følge for den videre utviklingen av distriktshøgskolene.

Universitetet i Tromsø er ennå ikke fullt utbygd, og et stortingsvedtak om etablering av siviløkonomstudiet i Bodø vil være et signal om at en ikke i tilstrekkelig grad makter å leve opp til forutsetningen om at Nord-N. skal ha et fullverdig universitet.

— Hvilken betydning har sammensetningen av Hermansen-utvalget for den konklusjonen man er kommet fram til?

— Når flere av utvalgets medlemmer har eller har hatt tilknytning til distriktshøgskoler, mens universitetet ikke er representert, kan dette ha påvirket konklusjonen en kommer frem til.

— Hvilken støtte har UiTø på sentralt politisk hold?

— Jeg tror vi kan regne med å få en nokså bred støtte. Blant annet har kulturminister Lars Roar Langslet gitt uttrykk for at en bør ta vare på universitetene og være tilbakeholdne med å spre den høyere utdanningen for mye. Opptaksreglementet for medisinstudiet har etter hvert utviklet seg til å bli det rene maretrittet for den som vil søke. For å komme inn i dag, må en søker fra Nord-Norge ha minst 105 til 106 artiumspoeng, mens en fra sør må ha enda flere. Er en ikke blant de skoleflinke, må det regnes med flere års arbeid for å samle tilleggs-poeng; basert på sykehusjobbing eller studier. Sannsynligvis vil krava skjerpes ytterligere om ikke nytt reglement kommer.

Pga. rykter som i lengre tid har svirret om nært forestående endringer i opptaksreglementet og studieplan for fagområdet medisin ved universitetet her i Tromsø, fant studentavisa det best å avlegge rektor et besøk for å få klarhet i dette.

Når det gjelder opptaksreglementet foreligger det ikke øyeblikkelig eller konkrete planer om en endring av dette. Hvordan et nytt reglement skal være for å virke best er umulig å si, men tanken på at studiepllassene skal fordeles ved loddtrekning titalte ikke rektor. En som har kapasitet til å arbeide seg fram til dette studiet, må få lov til det; hvis loddtrekning innføres vil denne muligheten utelukkes. Ellers bør opptaket i stor grad fortsette med å være basert på ex. artium. De nåværende regler, der 25 prosent av søkerne tas inn på grunnlag av skolepoeng, må fortsatt tillegges stor vekt. Denne gruppen må ikke bli mindre, for medisinen trenger den (skoleflinke folk). Det er allright med opp-tjening av tilleggs-poeng, men det må settes en viss grense. Hvis de med teoretisk innsikt og interesse kobles ut, er det fare for at de vil søke andre skoler. På vårt spørsmål om de med teoretisk innsikt har større tilbøyelighet til å gå inn i forskning og spesialisering, mener rektor, som selv er dr. med. — at dette i stor grad er sant. Videre legger han til at det også trengs dyktige teoretikere i

den praktiske medisinen. I et av forslagene som studenter ved IMB har utarbeidet, foreslås det at all praksis skal telle ved opptaket. Til dette sier rektor at praktisk arbeid er verdifullt, og synes ikke det er galt at det gis kreditt for arbeidslivserfaring. Det er viktig at man lærer å kjenne de forhold og problemer man senere skal ha med å gjøre. Et annet problem som også angår opptaket, er om Finnmark skal få med sin egen kvote med studiepllasser. Fylkes- og helseutvalget for Finnmark mener dette er den eneste måten å sikre en stabil stab ved fylkets helseinstitusjoner på. Undersøkelser som er gjort viser at 78,5 prosent av overordnede sykehusleger drar fra fylket før ett år har gått. Dette skyldes trolig mangel på tilhørighet til stedet, heter det videre. Til dette sier rektor at tilgangen på leger synes å være så stor for tiden at det kanskje ikke er behov for kvotering lenger. Den overproduksjonen vi har av leger i dag, vil i framtiden gjøre det vanskelig for disse å få arbeid. Steder som tradisjonelt har vært så dårlig dekket, vil få det bedre. Tiltak som tar sikte på å forbedre den geografiske spredningen av legene ved kvotering, vil derfor begynne å virke for sent.

Regjeringen Willoch har truet med å innføre tallkaraktersystem for de pedagogiske høyskoler. På studentpolitisk hold ved universitetet frykter man derfor at tilsvarende skal skje med ex.phil., fonetikk, språkvitenskap og medisin. Det er ikke kommet noen signaler fra departementet om slik forandring. Hva medisinstudiet angår, så fungerer stätt/ikke bestått-karaktersystemet helt utmerket her, men jeg er ikke sikker på at det fungerer like bra i alle situasjoner, som f.eks. ved tilsetting ved forskerstillinger, der det ville være fordelene å kjenne til kompetansen. Slik dette karaktersystemet fungerer, så settes grense for strykkarakter høyere enn ved tallkarakterer. Når det gjelder studieplanen for medisin, er det foreslått forholdsvis store revisjoner, men hvordan disse blir, vet man ikke enda. Prinsippene i studieplanen blir de samme, så det er godt håp om at «Tromsømodellen» skal bevares uten altfor store inngrep. Til tross for dette, synes studentene å foretrekke vårt karaktersystem. Erfaringen viser at arbeidspresset blir jevnere gjennom studiet. Slik eksamensformen er, nytter det derfor ikke å lese like før eksamen, da man må ha den fulle og hele oversikt.

— Å følge opp og stimulere sosialt og fagleg engasjement blant studentane.

Benytt
Studentsamskipnadens
kantinetilbud

Vi serverer rimelig
og god mat

Middagsretter fra kr. 18,—

I tillegg tar vi oss av
lunsjer og
kveldsarrangement

Opplysninger om dette på
telefon 81 012

Vi presenterer: Tromsø Studentenes idrettslag

I løpet av registreringsuka på Kjærbygget har mange sikkert for første gang blitt oppmerksomme på at Tromsø-studentenes idrettslag finnes, og de som visste om det fra før unngikk neppe å legge merke til at tilbudet av treningsmuligheter har økt kraftig siden laget ga lyd fra seg. Informasjon om gamle og nye tilbud har laget i år samlet i en brosjyre som de fleste fikk i hånda innen de kom seg ut av registreringslokalet med femten tusemer i gjeld enn da de gikk inn. «Gjør deg fortjent til en dusj» oppfordrer TSI's brosjyre. Vi har spurt lederen for laget, Lise Balteskar, om det kan være nødvendig med annen svette enn kaldsvetten sånn umiddelbart etter at gjeldsbyrden er økt ytterligere. Er det kanskje nødvendig å tilby trening for å holde helsa oppe til gjelda er betalt?

TSI-lederen, som ennå har fem år igjen innen hum dumper ut på et overfylt legemarked, ser iallfall ingen grunn til å la det fysiske forfallet aksellerere i takt med nedkortinga av nedbetalingstida: — Stillesittende studentliv skulle gi de fleste behov for en eller annen form for fysisk utsklelse. Tilbudet i TSI-regi har hittil imidlertid vært nokså smalt, volleyball, judo, aikido og fotball. Dette håper vi å rette på med det utvidede tilbudet som de fleste skulle kunne benytte seg av: Jogging — og styrketrening — for folk som trenger et minimum av kollektiv ramme rundt individuell trening, håndball og basket for de som ser liten mening i å drive idrett dersom det ikke foregår lagvis og med lærkule. Dessuten har vi fått satt av tid til badminton en gang i uka, miniatyrskyting i kjelleren på Nordlysobservatoriet i samarbeid med bedriftsidrettslaget, og endelig starter vi gammeldanskurs i begynnelsen av februar. Dessuten har vi sjølsagt de gamle gruppene som allerede er godt igang med sine aktiviteter.

— Alle disse tilbudene finnes i andre klubber rundt om i byen. Hvorfor organisere studentenes idrett i et eget lag?

— Jeg synes studentenes spesielle livssituasjon er grunn god nok til at de organiserer sin trim og idrett i et eget lag. Idrettsaktiviteter i TSI-regi fører forøvrig

lett til at en kommer i kontakt med utøverne utenfor studentmiljøet. Volleyballgruppa spiller seriekamper mot lag fra distriktet, og både judogruppa og aikidogruppa har allerede et godt samarbeid med de tilsvarende klubbene i byen. De andre ballspillgruppene har ambisjoner om å delta i sine serier. En annen sak er at siden Universitetet er spredt utover hele byen, kan TSI virke til å binde studentmiljøet sammen og bryte ned instituttsjåvinismen.

— Antallet tilbud er nesten tredoblet fra det ene semesteret til det neste, går det bra å vokse så sterkt?

— Tilbudene er å oppfatte som forsøk. Dersom de blir brukt, følger vi opp til høsten og regner med at det dannes grupper rundt hver av aktivitetene. Dersom interessen er liten for noen av tilbudene, må de trolig dropes. Sjølsagt regner vi med endel innkjøringsvansker, og vi kommer ikke til å droppe et tilbud om det ikke slår an øyeblikkelig. Men noe langvarig kunstig åndrett fra hovedstyret sin side kommer neppe heller på tale. Vi håper at tilbudene blir benyttet, og at TSI etter hvert kan utvide aktiviteten ytterligere. Folk med initiativ og lyst til å starte opp med andre idretter eller aktiviteter enn de som allerede er igang, bør henvende seg til hovedstyret, så skal vi ta så godt

vare på dem som vi kan med hjelp til å komme igang.

— Hvordan drives laget?

— Alt organiserende arbeid foregår på frivillig basis. Ulikt de andre studentidrettslagene har vi verken ansatt personale eller egen idrettshall. Hovedstyret i TSI består av representanter for de gruppene som allerede er igang, og dette er en ordning vi synes fungerer bra. Etter hvert som det dannes nye grupper, vil disse bli representert i styret; om dette blir for stort får vi heller lage en ordning med arbeidsutvalg. Den viktigste enheten i laget er imidlertid gruppene. De står for organiseringa av de enkelte aktivitetene og treninga, og må sørge for seg og sitt, inklusive de løpende utgiftene, og trenger derfor et eget styre. At selve lagskontingenten er så lav som den er, åpner for en rimelig gruppekongent, avhengig av hva den enkelte gruppa måtte trenge. Større materiellanskaffelser kan hovedstyret vedta å dekke deler av, likeså store reiseutgifter.

— Treninga foregår rundt i byen, og til dels til merkelige steder?

— Som sagt har vi ikke egen hall eller idrettsbygg, det er bare judogruppa og aikidogruppa som trener i Universitetets lokaler, bomberommet på IMR. Ellers har vi fått treningstid i konkurranse med andre lag i byen. At en del av treninga er lagt til

Tromsø-hallen om formiddagen, passer kanskje ikke for alle, men var det beste vi kunne få. Det som er viktig nå, er at vi bruker de treningstidene vi har fått til, ellers kommer vi neppe til å få beholde dem.

— Hvordan har Universitetet stilt seg til denne utvidelsen av aktiviteten?

— Svært positivt. Både i universitetsadministrasjonen og samskipnaden møter vi stor forståelse og har fått en god del midler stilt til rådighet. Dessuten har Universitetet gratis trykket den brosjyren som vi delte ut under registreringen, og slikt både bidrar til økonomien og letter det praktiske arbeidet for styret, så vi er svært glade for hjelpen.

— Har dere andre planer framover enn de som er nevnt i brosjyren?

— Et idrettslag med respekt for seg sjøl må ha en skikkelig årsfest! Skal det lykkes, trengs det en festkomité, og blir det opp til meg, så skal den ikke bestå av hovedstyret. Vi får nok å gjøre med å holde hjulene igang. Så kyndige festarrangører oppfordres til å henvende seg til styret!

Vi ønsker idrettslaget lykke til med den nye given og lover å komme tilbake med reportasjer fra treninga i endel av gruppene.

Studentidrettslagets nye sterke dame, Lise Balteskar.

Regn med oss som ditt reisebyrå

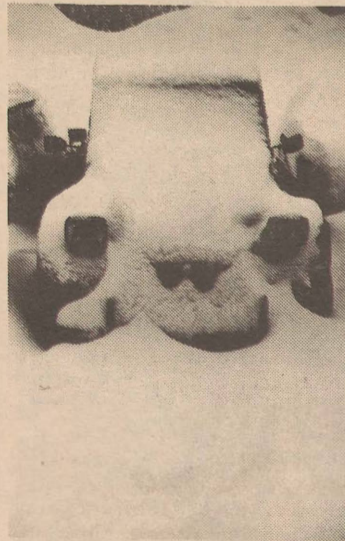
Studenter, skoleelever og andre har funnet ut at det kan lønne seg å ta kontakt med oss.

Vi ordner også din feriereise, studietur o.l. i tillegg til vanlige reisebyråtjenester.

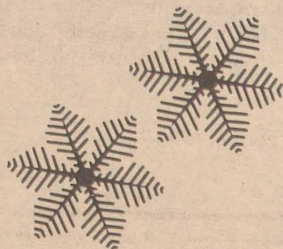

Universitetenes
Reisebyrå

Brevkva - Tlf. 083/84 820.

Skisesongen har begynt.

Studentar og tilsette

Det vil i næraste framtid bli arrangert ein volleyballcup i TSI (Tromsø studentenes idrettslag) sin regi.

Påmeldingslister vil bli lagt ut på samtlige institutter.

Krav: kvart lag stiller 6 spillere av begge kjønn. Det må vera minst to frå det kjønn det er minst av på laget.

Vi satsar på ei sporty og morosam

avvikling. Meir informasjon vil kome seinare.

Godtfolk, no er det opp til Dykk — for å gjennomføre dette må vi få masse påmeldingar. Forslag og hjelp mottas med takk — arrangementet vil bli avslutta med ein storslått «sammenkomst», «jo mere vi er sammen, er sammen...»

Med helsing -TSI-

Nærradio: Si Piratradio: No

Jeg har i de to siste utgavene av «Studentavisen» (Det heter «Studentavisa», red.) lest om «Piratradio». Spennende lesning, for vi er vel litt opprørske alle sammen? — Hvem har ikke lyst til å lage *skikkelig* radio og ønske NRK-monopolet dit du vet (og enda litt lengre!)?

Det som er så sørgelig er at det er forbudt å bruke slike meget enkle pirat-radioer. Senderen som er beskrevet i siste nr. av avisen, er ment til å sende signaler for justering av FM-mottakere. Det er således *ikke* en sender til å gå ut «på lufta» med.

For mange år siden lagde også jeg tilsvarende sendere, men virksomheten stanset opp da Televerket satte i gang peiling. Senderne vi brukte var meget kraftigere enn dem som er beskrevet i forrige nr. av avisen. Noen «piratstasjoner» ble tatt. Sendingene hadde forstyrret nødfrekvensen for fly, som lig-

Thor Haugen

ger ganske nært FM-båndet. (Falske signaler kan medvirke at en tror fly er i nød.)

Disse primitive FM-senderne er lite frekvensstabile og kan lett drive ut av det aktuelle området for oss. Min «radio-dilla» ble kurert ved å ta radioamatørsertifikat.

— Men basillen fra FM-båndet henger enda i. Iflg. de nye reglene for nærradiodrift, skulle det fullt ut være mulig for oss som studentgruppe å starte egen studentradio (i likhet med Trondheim, Bergen og Oslo). Det virker på meg noe korttenkt å operere på FM-båndet som «radio-pirater» hvis vi skulle prøve oss på å lage «Studentradio».

Jeg oppfordrer derfor alle som har «opprørske» lyster i retning av å lage egne radioprogrammer til å være med på å dra igang «nærradio-lasset»!

Thor Haugen

Fred
ord
ord
ord om fred
ord utan handling
vi høyrer det kvar dag
Mens krigen kjem stadig nærare
Ringar oss inn
frå Vietnam, Kampuchea,
frå Eritrea, Sør-Afrika,
frå El Salvador, Chile
frå Palestina og Polen.
Krigen ringar oss inn
og kjem stadig nærare.

ord
ord
ord om fred
ord utan handling
vi høyrer det kvar dag
Mens krigen kjem stadig nærare
Ringar oss inn
Enno har inge
uttala dei kjende
orda om
«fred i vår tid»
Enno har vi
ei stund att før
krigen har ringa oss inn.

Brukte møbler ønskes kjøpt

Kontakt: Kollektivet Hocklinveien 4,
Gunnhill, Terje og Tone

Piratradio? Si si

I forbindelse med Thor Haugens brev vil Studentavisa gjerne understreke:

Ja, det er korrekt at nødfrekvenser for fly — og også politiradio, sykebiler, etc. *kan* forstyrres av piratradioer dersom frekvensen er ustabil.

For å unngå dette er det viktig: 1) Være svært nøye med tilpassing av antenne, da sender radioen også mer effektivt. 2) Ikke bruke sterkere sender enn strengt nødvendig. 3) Ikke la senderen stå på annet enn akkurat når du sender.

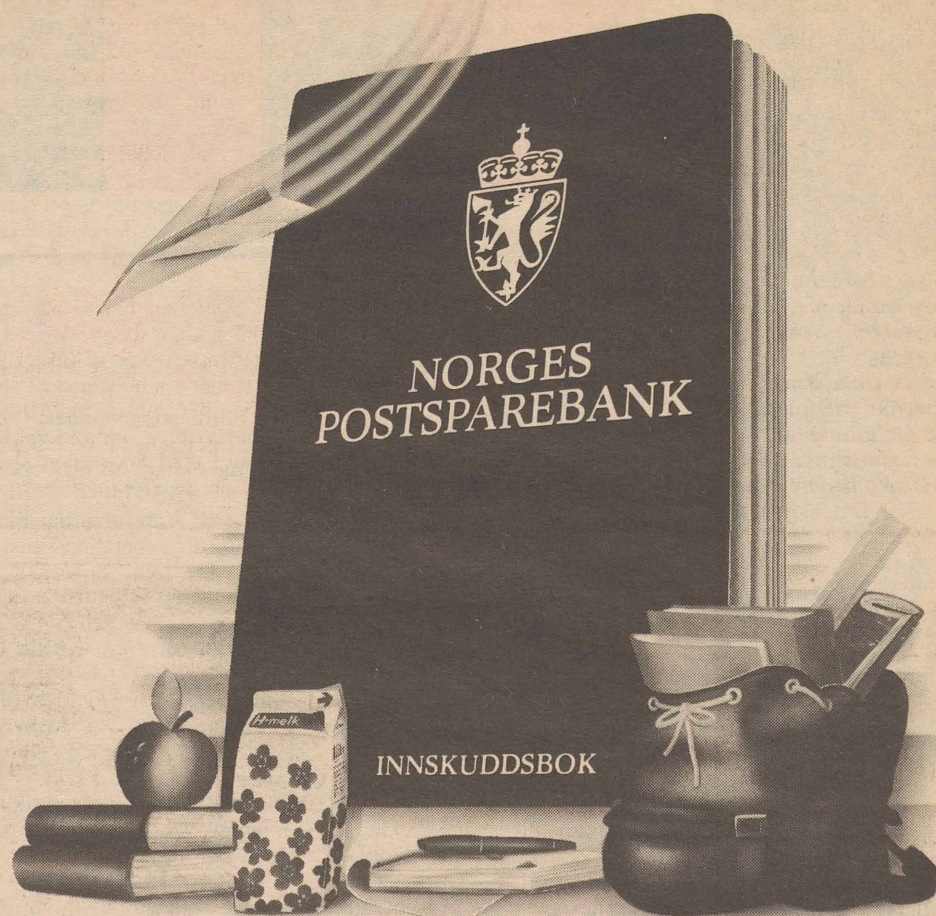
Når det gjelder at senderen «egentlig» ikke er en sender: Korrekt nok, men den sender like bra for det, ifølge Kaptein Sorte-Bill.

Kaptein Sorte-Bill sier for øvrig i en samtale med redaksjonen at radiostøykontrollør Kristensen er velkommen til å sjekke at Kapteinens utstyr ikke forstyrrer uvedkommende — det har han både tid og ressurser til. Kontakt kan formidles av Studentavisa — men jeg krever fritt leide, sier Kaptein Sorte-Bill.

Ellers understreker han at han ikke er motstander av lovlig nærradio, tvertimot. Men med piratradio er veien fra tanke til handling kortere, billigere og enklere er det også.

— Og så har det jo en eim av anarki og lovløshet — slike ting teller for mennesker som meg, uttaler Kaptein Sorte-Bill avslutningsvis.

Kaptein Sorte-Bill

Studiebankboka

Lettvint og sikkert for deg som studerer

POSTSPAREBANKEN
-banken på postkontoret-

Konkret vil vi satse på:

— Å halde fram med arbeidet for å gjere avisa leseleg og engasjerande, men samstundes gå inn for ei sakleg og grundig line.

Ulovlig framleie

Totalt uinnvidde begynner her: Når man begynner som fersk student i Tromsø, må man som regel vente et par måneder før man får hybel hos samskipnaden. Så må man bo 1-2 semestre i brakkene i Breivika før man får plass i de permanente studentboligene. Hvis man har 8 semestre eller mer i studieansienitet, slipper man å gå om Breivika. Dette er hovedregelen. Unntakene er ikke så få.

Det er ingen tvil om at det foregår endel ulovlig, eller om man vil, uoffisiell framleie på studentbyene. Det er vanskelig å si hvor utbredt fenomenet er, både fordi folk som bor uoffisielt oftest gjør det i all stillhet, og fordi man fort havner langt inne på dyneløftingens område når man skal til å vurdere alle slags boforhold. Så dette er en antagelse:

— Fenomenet gjelder i hovedsak enkelthytter.
— På Prestvann og Ø. Breivang dreier deg seg om 5-10 prosent av hyblene.

Årsaken til at folk bor uoffisielt er enten av de ikke har fått tak i hybel i det hele tatt i eget navn, eller at alternativet ville være A/S Fyll & Bråk eller Breivika. Det er også tilfeller av «bytteleie» internt på studentbyene, og av folk som ville fått lovlig leie der de bor, men som av ren treghet ikke har gjort noe med det.

Respekten for «køordninga» ser ut til å være liten. En årsak kan være at folk har inntrykk av at tildelinger, avslag og overflytninger foregår mer på grunnlag av bekjentskaper, masing og «trynefaktoren» enn på grunnlag av regelverket. En annen at folk regner brakkebyen Breivika og det asylaktige A/S Fyll & Bråk som uegnet som menneskebolig.

Årsakene til at folk leier ut hyblene sine er også forskjellige. En av de viktigste faktorene er regelen om at man mister opparbeidet boansienitet ved å si opp kontrakten. Om man har bodd f.eks. 2 semestre i samskipnadsnybel, hvorav 1 1/2 i Breivika og 1/2 på Ø. Breivang, og man så bor 2 semestre privat, må man begynne på nytt i Breivika om man vender tilbake til samskipnadsnybel.

At folk, stilt overfor slike utsikter, velger å framleie, er forståelig.

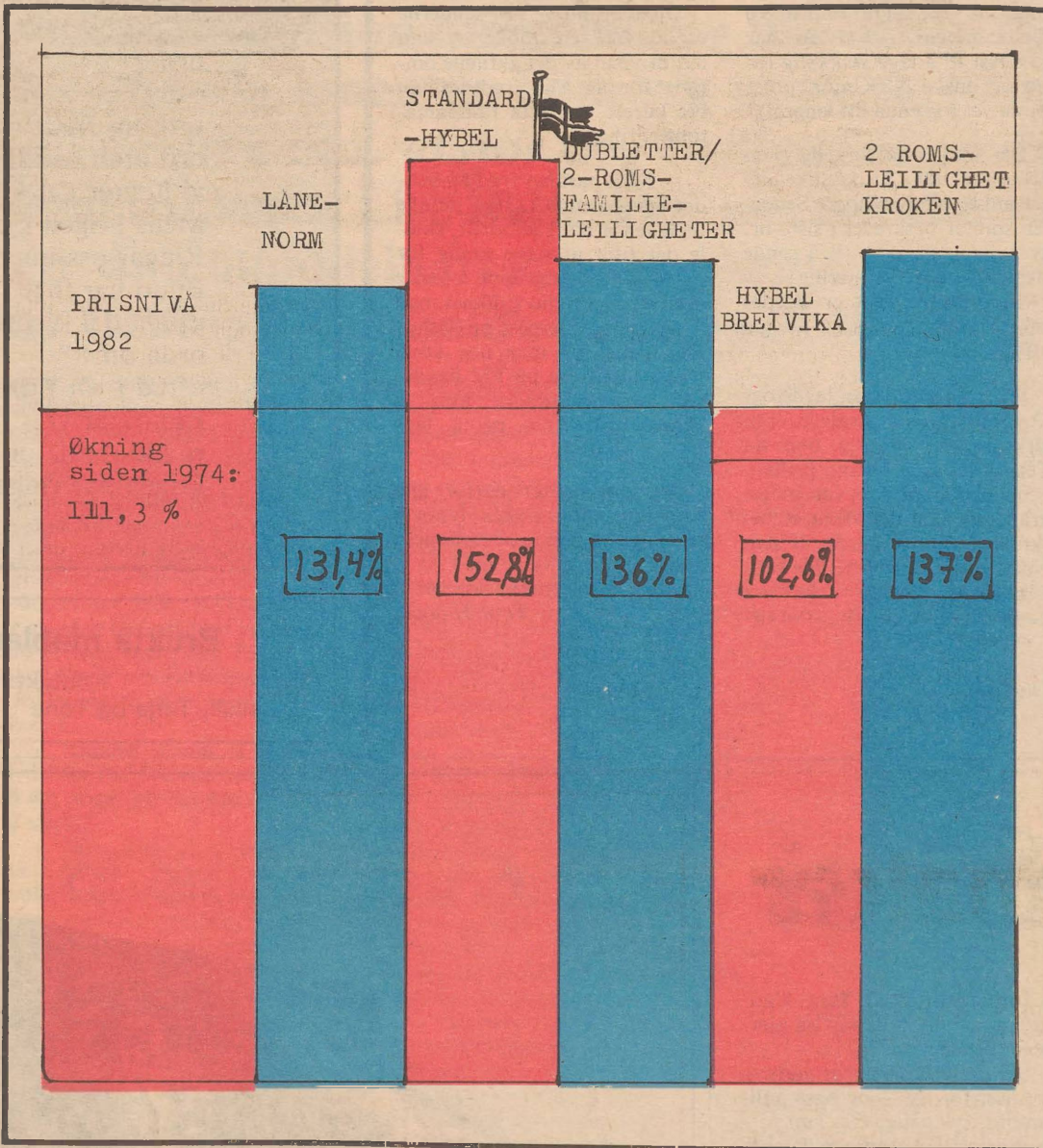
Andre har gyldige grunner for å framleie lovlig, men ønsker å framleie lenger enn det er anledning til. Folk som har 8 semestre eller mer studieansienitet, slipper å gå om Breivika. Deres motiver for framleie kan være at de ønsker å komme tilbake til sin gamle hybel, eller at de sparer på boansienitet med sikte på større husvære. Etter andre driver framleie som en ren vennetjeneste.

Det ligger kilder til framleieproblemet både i tildelingsreglementet og i håndhevingen av det. Men problemets kjerne ligger i mangelen på nybler av akseptabel standard. Tiltak mot den ulovlige framleie vil ikke løse dette problemet, men bare flytte litt på det.

HØSTEN -74 — HØSTEN -82

Joda, det har blitt dyrere

Joda, standardhybelen har blitt dyrere. Høsten -74 kostet den 265 kr. i måneden, høsten -82 kostet den 670. Det er en økning på 152,8 prosent. Det er langt over økningen i konsumprisene, langt over økningen i studielån og stipend, det er tilmed langt over husleieøkningen for en toroms leilighet i Kroken.

Altså. Fra 1974 til 1982 økte prisene på forbruksvarer med 111,3 prosent. I samme periode gikk summen av lån og borteboerstipend til sammen opp med 131,4 prosent, altså mer enn prisene. (Dette gjør likevel ikke at en automatisk kan si at studentenes økonomiske utgangspunkt er bedre nå enn for åtte år siden, mer om det senere.)

Også var det boligprisene: For dubletter og 2-roms familieleiligheter har leien gått opp med ca. 136 prosent (530-1255 og 550-1295). For en standardhybel har de gått opp med hele 152,8 prosent.

Til sammenligning: Husleien i en 2-roms leilighet på Kroken gikk i denne tiden opp fra 350 til 830 kroner, altså 137 prosent. En økning på linje med dubletter og familieleiligheter, men standardhybelen — den er i en klasse for seg!

DET SOM IKKE LIGGER I TALLENE

Skal en se på hvor tøff husleien er for studentene, er det imidlertid ikke nok å se på husleiepriser i forhold til lån og stipend.

For det første: Selv om økningen i studielånet over hele perioden er større enn prisstigningen, er den mindre enn prisstigningen de senere årene. Vi ligger bedre an enn i -74, men dårligere enn i -78.

Situasjonen forverres ytterligere fordi studielånet på mange

måter er et dårligere tilbud enn før.

— Fordi stipendandelen (den delen av pengene du ikke skal betale tilbake) har gått ned med ca. 5 prosent siden -74.

— Fordi rentefoten har økt.

— Fordi avbetalingstiden er redusert kraftig.

Dette fører igjen til at flere studenter jobber deltid nå enn før, og at færre tar ut fullt lån. Man tør rett og slett ikke på grunn av frykt for gjeldsbyrden.

Frykten for gjeldsbyrden henger også sammen med at mange akademikeryrker har kommet bakpå i lønnsutviklingen, det gjør det vanskeligere å betale ned store lån.

Enda verre er det selvsagt at en risikerer å stå som nyutdannet og gjeldstynget akademiker og ikke få noen jobb i det hele tatt.

KROKEN FOR 830 KR.? — DESSVERRE IKKE

Enkelte vil kanskje stusse over at leien på en leilighet i Kroken (2 rom 44 m²) er så lav som 830 kr. Dette er leien til borettslaget. Altså: penger som går til vedlikehold, nedbetaling av husbanklån og administrasjon. Altså det samme du betaler for når du betaler husleie for en studentbolig.

I et borettslag kommer kjøpesummen i tillegg, men den går til tidligere eier, ikke til borettslaget. (Et lite mal-apropos: Som en følge av H-regjeringens politikk har disse prisene nå eks-

plodert, maksimumsprisen på 2-roms i Kroken er i dag 146 000.)

GÅTEFULLT

Selvsagt er det «staten» som til syvende og sist er ansvarlig for at Lånekassa har for lite penger og dermed gir et for dårlig tilbud.

Det er også «staten» som har ansvaret for høye husleier i og med at man legger opp til at samskipnadene skal være bedriftsøkonomisk lønnsomme institusjoner uten større tilskudd. I en slik situasjon kan ikke samskipnaden gjøre stort annet enn å legge på leien i pakt med prisøkningen i samfunnet omkring, eller gå konkurs.

Men husleiene har ikke økt i takt med prisøkningen, de har økt mer, til dels mye mer.

De har tilmed prosentvis økt adskillig mer enn leiene i et borettslag som ikke nyter godt av de gunstige avtalene samskipnaden har med stat og kommune.

For de nye studentrepresentantene i samskipnadsstyret og andre studenter som enda ikke er så apolitiske at de ikke engang gidder bry seg med sin egen økonomiske situasjon, reiser det seg to viktige spørsmål:

— Hvordan kan en slik utvikling ha vært «nødvendig»?

— Hvordan kan denne utviklingen snus?

Av: (saklig) **Jesper Halle, Berit Syrstad** (revolver-avdelinga)

Studentsamskipnader, velferdsorganisasjoner for studenter har eksistert siden 1939. I lov om studentsamskipnadene er studentenes samskipnader lagt. Samskipnadene er, som mange barn av den sosialdemokratiske velferdstanken.

Studentsamskipnaden i Tromsø har fra en beskjeden av Tromsøs største bedrifter. Den har for øyeblikket ca. 100 medlemmer i barnehagene.

Samskipnadens virksomhet har etter hvert gått ut over byen. Den er det bygd og satt i drift 720 hybelenheter. De er i drift på universitetet, en på Tromsdalen v.g. skole i Fyll & Bråk. Man har 5 barnehager og en sjettede underbyen i drift på universitetet, en på Tromsdalen v.g. skole i stad. Man har bokhandelen UNIBOK, starta på en helsevesen (alsekretær), og studentsekretariatet. UNIREISER eies av studentene. Tø får 0,5 prosent av brutto omsetning i godtgjørelse for man med at vil ligge på ca. 28 mill.

Drift og ledelse av samskipnaden bygger på den alt omfattede og reglement for SiTø, fastsatt ved kongelig resolusjon 1977, som det skal redegjøres nærmere for nedenfor. Forløp og ledelse er omtrent som for vanlige bedrifter.

a. To medlemmer oppnevnt av Kirke- og undervisningsnemnden, gårdbruker, Britt Kvalvik, lærer.

b. To medlemmer oppnevnt av universitetet: Øystein L. Hordvik, IMR.

c. To medlemmer valgt av studentsamskipnadens arbeidsutvalget, Oliver Bratteng Aurora, barnehage.

d. Fire medlemmer valgt av studentene: Ivar Berg, F. APPU, Magnar Andersen, IFF. (Herifra begynner det å bli egentlig Oliver Grunnes, Medisin. Han har imidlertid art seg. Heller ikke 1. vara, Ingebjørg Næss, Medisin gr.f., tette. Den fjerde student blir da 2. vara, Stein Ovesen, Sos.)

PS (TIL DERE I BREIVIKA)

I Breivika-brakkene er situasjonen annerledes: Der har husleieøkningen vært mindre enn prisøkningen ellers i samfunnet. Kaldt er det der, og så lydt at du hører når naboen raper, og egentlig skulle hele greia vært avvirket for lengst, men det er iallfall billig der ...

FORBEHOLD

Økonomer og matematikere i Studentavisas redaksjon. Dersom vi har gått i blakk med noen av utregningene, vi gjerne bli gjort oppmerksomme på det.

(anonyme
sjikaner)

De Svarverud

obligatorisk medlemskap, de grunnlaget for etterkrigsinstitusjoner, et ektefødt

59 bygd seg opp til å bli en te, hvorav omtrent halvpar-

etets grenser. På boligsek-sinistreres 110-115 på A/S (ydig august). Det er 6 kanti- Stangnes v.g. skole i Har- tjeneste (foreløpig en sosi- samskipnaden i Oslo, men Si- ngen kommende år regner

om samskipnader fra 1948, 1974. SiTø ledes av et styre (blom styret og den daglige

mentet, Svein Erik Eilert-

SL (styreformann), Asbjørn

mor Kolbeinsen, sekretaria-

IF, Martin Arne Andersen, sert. Det fjerde medlem er gart at han ønsker å trekke (tte som fast representant.)

«Won't get fooled again»

Fotograf Tore på ma- gan for diverse par lo- sokker — «Dere ser jo jævla suspekte ut, prøv på et åpent og ærlig...» 4 studentrepresentanter prøver, men det er ikke lett å vri seg foran en fotograf ...

Det er vel ingen hemmelighet at Martin Arne Andersen, Mag- nar Andersen, Stein Ovesen og Ivar Berg vil forsøke nye veier i samskipnadspolitikken.

— Vi vil gjennomgå budsjet- tet, fjorårets og årets, vite hvil- ke overføringer som foretas og hvilke poster som har reelt overskudd/underskudd. Vi vil ha oversikt så vi hele tida er klar over hva vi sitter og dis- kuterer.

I tillegg er det viktig å gå ut med brei informasjon om hva som skjer i styret. Studentene har krav på å vite hva som skjer, for det er dem vi repre- senterer.

Til sist: Vi vil forsøke å ar- beide for et bedra velferdstil- bud for studentene. Gå inn for

sjølfinsierte aktiviteter. Det er viktig å ikke belaste studen- tenes økonomi ytterligere. Overflødiggjør vi Samskip- naden fordi den er for dyr for oss?

— Det er jo noe for Kaldhol å tenke på at diverse student- aktiviteter velger å gå utenom Samskipnaden.

Vi vurderer det sånn at ak- kurat i dag har ikke studentene råd til flere velferdstiltak i Samskipnadens regi. Derfor går vi inn for at studentene trår til sjøl.

Kommentarer til ansvarlig studentpolitikk?

— Vi vil være med å definere begrepet «ansvarlig» — ikke minst fordi det er et spørsmål om hvem vi en ansvarlig over- for.

En bør konsentrere seg om at vi har et eget miljø i Tromsø, og ta konsekvensene av dette. Glemme Oslo og Bergen, de er ikke til sammenligning for oss, for vi er få og små.

Spørsmålet blir: Skal vi kre- ve mer fra det offentlige eller skal vi akseptere de rammene vi har. Godtar vi rammene, bør vi kreve flertallet i styret.

Det er ikke godt å bo i et kott!

Det kreves mye pågangsmot, noen gode kontakter rundt i byen, og en telefon som gløder!

Eli Bjørshol Johnsen (ISL) er ei av ildsjelene bak planene om ei alternativ boligformid- ling for studenter.

Bakgrunnen er at samskip- naden på langt nær klarer å avhjelpe behovet for hybler — for lite service, sier Eli.

Konkret går opplegget ut på å låne et kontor med telefon (AU-kontoret på ISL har vært på tale).

Eli tar med glede imot tilbud om et fast kontor! Kontoret skal bemannes av frivillige stu- denter. Alt skal skje på frivillig basis.

De vil annonsere telefon- nummer og adresse med jevne mellomrom, og håper sjølsagt på overveldende respons.

Økonomisk er det hele tenkt løst ved at de formidlinga klarer å hjelpe, betaler/gir en mindre gave til dekning av tele- fon og annonser.

Kronerulling blant studente- ne har også vært nevnt. Eli ber alle med store hus og ledige hybler tenke seg godt om og melde seg når startskuddet går.

Noen fast dato er ikke be- stemt, men det blir snart og tvi- tvi.

moneymaker

Moneymakeren er svart som kull, har grådige øyne, nese for forretninger og lange værhår.

Moneymaker befolker samskipnadsdirektørens kontor. Han troner høyt i bokhylla og har den fulle oversikten. Han er Kaldhols finske kompanjong — en gave fra Studentboligstiftelsen i Oulu.

Vi sitter for Moneymakers uforstyrrelige blikk fordi resten av redaksjonen har forlangt et intervju med Kaldhol — et straight intervju, til og med.

Bjørn Kaldhol kom til Tromsø lenge før resten av oss. Han har sett starten på Uni- versitetet og Samskipnaden. Med ham har Samskipnaden gått fra 0 til 105 ansatte — en ekspansiv politikk med andre ord.

Har denne politikken vært riktig, ser han i dag noen sam- menheng mellom 105 ansatte og 2000 studenter?

— Vi har mange ansatte av forskjellige grunner. En ting er at vi opererer de stedene Uni- versitetet har lokaler — altså spredt. Det er f.eks. ikke mange studenter i hver kantine, men studentene har tilbudet på sin læreplass. Videre driver vi mange barnehager.

For å klare å skaffe egne barnehageplasser, har det vært nødvendig å inngå avtaler med andre instanser om fellespro- sjekt. Samskipnadens barne- hager gir i dag en stor andel av plassene til Universitetet.

— Vil utviklinga fortsette?

— Vi vil blant annet bygge flere studentboliger før vi er fornøyde. Storskogåsen II, og et prosjekt til erstatning for Breivika Stud.hjem kan nev-

nes. Vi opplever et udekket be- hov på boligsektoren.

Brevika Barnehage og Kval- øysletta Barnehage vil bli byg- get — som avtalt med kommu- nen.

Vi vil også bygge ut kantiner i nye bygg i Breivika.

Parallelt vil kantinebåde i Brenn- og Bergbygget legges ned.

— Kantiner: En frekk på- stand: Det er like billig (og bed- re) å spise på Prelaten som på Samskipnadens kantiner!

— Får du maten billig på Prelaten, synes jeg du skal spise der. Min påstand er at du spiser like billig i kantine som hjemme, og du får oppvaksen gratis att på til.

— Alternativ er populært for tida. Alternativ Boligformid- ling, Pizzahuset som Student- aktivitetssenter ... Ser du på dette som konkurranse?

— Jeg ser ikke på det som konkurranse — jo mer studen- tene gjør sjøl, jo bedre er det.

— Din mening om student- flertall i styret?

— Studentflertall kan leves med, jeg har levet med det i 5 år. Men studentene må aksep- tere rammebetingelsene, det er eneste forutsetning.

— I Bergen stemte studente- ne og de ansatte i Samskip- naden sammen igjennom et un- derskuddsbudsjett — De forut- setter ei ekstrabevilgning på lan- je med Langslet-lappen ...?

— Og hva hvis de ikke får denne ekstra-bevilgninga?

— Da får de husleiekninga spredt over bare 10 måneder i stedet for 12.

Vel, vel. Moneymaker satt ubevegelig på hylla si — bare værhårene vibrerte lett.

— Å betre dekninga av hendingar og aktiviteter rundt om på Universitetet. — Å betre dekninga av hendingar og aktiviteter rundt om på Universitetet.

Svar til Svar

... og vi svarer leserne

De har hengt gulrota fremfor nesa vår — vi kan ikke motstå fristelsen til et redaksjonelt svar:

For det første: Vi konstaterer altså at det er styreformannen og ikke administrasjonen som fremmet forslaget om lønnsøkninger for lederstillingene.

Vi fører dette på kvoten over våre mindre tabber — det dreier seg jo likevel ikke om noe grunnplanskrav akkurat.

Bortsett fra dette mener vi ikke det er påvist konkrete feil i de omtalte artiklene. Til gjengjeld har vi noen innvendinger mot Aspaas' argumentasjon. Vi mener Aspaas' henvisning til og sammenlikning med andre samskipnader ikke holder. Bl.a. fordi studenttallet og størrelsen på samskipnadene er så forskjellig fra sted til sted.

Når Aspaas gjør sammenlikninger mellom de ansatte i samskipnaden og universitetsansatte blir det ikke stort bedre.

Barnehage- og kantinepersonell utgjør den største personalgruppa i samskipnaden, forsker- og lærerpersonell utgjør den største personalgruppa ved Universitetet. Den faglig-teoretiske bakgrunnen er helt forskjellig, og det er dermed ikke mulig med en slik sammenlikning som han foretar.

Forøvrig er det ingen ansatte i samskipnaden som innehar

faglig-teoretisk bakgrunn på et nivå som kan sammenliknes med det som er vanlig for forskerpersonell. Derimot er det flere innen samskipnaden som er lønnsplassert betydelig høyere enn det som er vanlig for forskerpersonellet. Ikke minst gjelder dette samskipnadens direktør.

Videre: Påstått lønnsutvikling for topp- og mellomstillingene i privat næringsdrift og i staten blir hengende i løse lufta når det er uten nærmere dokumentasjon.

HUSLEIA SKRUS

Siden 1977 har landet hatt en vanskelig økonomisk utvikling med stagnasjon. Bedrifter har funnet frem sparekniven.

I en slik situasjon er det altså samskipnaden synes den (vi?) har råd til lønnsøkninger på toppen. En slik generøsitet lar seg gjennomføre ut fra at studentenes husleier kan «skrus» etter behov.

Innenfor en generell utjavningspolitikk må vi forvente at lønnsreguleringer på toppen vil bli etterfulgt av nye krav om lønnsavansement lengre ned i samskipnadens stillingshierarki.

Resultatet vil bli en stadig forverring av samskipnadens driftsresultat som må dekkes av hyppige justeringer av husleietakstene.

Aspaas nevner at lønns-vurderinger kan skje på nytt på fritt grunnlag pr. 1.7.83. «Fritt grunnlag» høres jo OK ut, men vi må innrømme at vi ikke akkurat tror på noen nedjustering av lønningene.

For øvrig: Dette er ikke snakk om noe engangsutgift for driftsåret 1983, men om etablering av en fast årlig utgiftspost som over tid til utgjøre betydelige beløp. I tillegg kommer altså eventuelle ringvirkninger.

PS! Aspaas spør: «Er tiltak som kan bidra til å holde veksten av husleiene nede, uten å forringe boforholdene, noe latterlig og suspekt?» Neida. Slett ikke. Tvertimot. Men det var nå ganske morsomt det vi skrev da.

Dere sleivsparker en god del, Weigård & Co. Men hovedlinja i politikken deres er jo klar: Enten godtar vi de økonomiske rammene staten har satt = ansvarlig studentpolitikk, eller vi går inn for underskuddsbudsjettering = velferdspolitisk sjølmord.

Dere ser tydeligvis ingen flere muligheter verken innafor eller utover disse løsningene. Nå har dere sittet som studentrepresentanter ei god stund. I løpet av denne tida har samskipnaden ekspandert voldsomt — blitt involvert i prosjekter langt utafor studentenes rekkevidde.

Samskipnadens omfang tilsvarende på ingen måte antall studenter. Samskipnaden har 105 ansatte og det finnes under 2000 studenter i Tromsø.

Samskipnaden driver bl.a. 5 barnehager — hva skal 2000 studenter med 5 barnehager?

Videre driver samskipnaden 2 kantiner på videregående skoler, hva gjør studentenes samskipnad på videregående skoler?

Samskipnaden er blitt en stor bedrift, som krever en stor — og dyr — sentraladministrasjon.

Så skulle en jo tru at denne ekspansive politikken ville føre til bedra økonomi.

Feil. Det kan den ikke gjøre — husleia øker jo fortsatt. Da må jo samskipnadens politikk hittil være feilslått. Løsninga må ligge i ei total omprioritering og satsing på områder som kan komme studentene til gode.

Ei omprioritering vil antakelig komme av seg sjøl. Enten ved at studentene får styreflertallet innafor de gitte rammene, eller etter bedriftsøkonomisk konkurs.

Vi tror ikke samskipnaden trenger studentenes (HAM's) hjelp til å kjøre det hele på ræva. De er allerede på god vei.

Som nevnt reguleres samskipnadens økonomiske muligheter mye ved at husleiene skruses. Dette er imidlertid ingen ubegrensa mulighet. Sjøl ikke Weigårds «sterke» innsats un-

der siste husleiestreik makta å frata studentene enhver evne til å aksjonere igjen.

Når den linja dere står for, forsvinner fra toppen i Tromsøs studentpolitiske liv, tror vi studentene vil våge å aksjonere igjen om det skulle bli nødvendig, og da vil det skje uten risiko for gjentagelser av faderes av samme sort som under forrige husleiestreik. Vi nekter å tru anna enn at grensa for hvor mye husleiene kan skruses, går et sted.

Vel, dette var bare noen kommentarer. Til slutt: Dere finner det merkelig at SA brukte spalteplass på snøen som falt i -76.

Ovenstående innlegg, både det fra Aspaas og det fra dere, representerer de første livstegn avisa har fått fra disse kantene — når det gjelder konkret samskipnadspolitikk. Gammal sur nedbør kan bære brukbar av og til.

For øvrig håper vi dere finner det dere savna i siste nummer av argumentasjon og stoff «å bli klok på», i dette nummeret — temasidene.

Red.

TROMSØ FILMKLUBB

Etter en suksessrik høstsesong, med over ett tusen medlemmer og godt besøk, ønskes gamle såvel som nye medlemmer velkommen til en ny sesong i filmklubben. Vi kan vise til et spennende og variert utvalg filmer, med Bergman, Kubrick og von Trotta blant regissørene. Mange av filmene har tidligere aldri vært vist i Norge, og eneste mulighet til å få sett disse, er i filmklubben.

BERGMAN

Bergman er kinoaktuell med sin nye, og ifølge han selv siste film «Fanny og Alexander». Vi viser imidlertid fire filmer av eldre dato: «Sommarlek» (1950), «En lektion kärlek» (1953), «Tystnaden» (1962) og «Viskningar och rop» (1972).

«KVINNEFILM»

Fire «kvinnfilmer» står også på programmet. Tyske Margarethe von Trotta er representert med «Søstre» (1980) og «Blodets bånd» (1981). Som opp-

varmingsfilmer til den internasjonale kvinnedagen 8. mars vises «Knus illusjonene» (1981). Om hvordan kulturkonflikten oppleves for en ung farget kvinne i London. Danske Jytte Rex har laget filmen «Belladonna» (1981). Den kan karakteriseres som et psykisk billed-dikt om kvinnetyper, skapt og formet gjennom forrige århundres kunst og vitenskap.

HELVETE OGSÅ!

Under fellestitelen «Helvete også!» viser filmklubben tre svenske kortfilmer fra 1981/82 om ungdom, storbymiljø, arbeidsløshet og vold. En av filmene handler om det såkalte punker-mordet på T-banen i Stockholm i februar 1981. Den norske spillefilmen «At dere tør!» (1980) tar for seg mordet på en norsk ungdom. Skutt av en politimann utenfor Oslo etter en biljakt på to ungdommer.

«DEUTSCHLAND IM HERBST»

«Høst i Tyskland» (1977/78) er et samarbeidsprosjekt mellom blant andre Heinrich Böll, Rainer Werner Fassbinder, Alexander Kluge og Volker Schlöndorff. Filmen ble til som et resultat av spesielt tre hendelser: Flykappingen i Mogadishu, mordet på Hanns Martin Schleyer og de mye omdiskuterte selvmordene til Baader, Ensslin og Raspe i fengslet. Filmen er en situasjonsrapport om det politiske klimaet på venstresiden i Vest-Tyskland, statsmaktens virkemidler for å bekjempe terrorismen og andre gruppers reaksjoner på disse hendelsene.

DEPARTEMENTET

Filmklubben har en godbit på programmet spesielt for studenter og ansatte ved faget Offentlig forvaltning og organisasjonslære. Den svenske filmen «Departementet» (1981) er en antropologisk dokumentar-

film som inneholder unikt materiale, fordi film-teamet har fått lov til å følge departementsfolk langt forbi det punktet der dørene ellers lukkes for massemediene. Dermed får vi innsikt i hvordan staten løser viktige politiske spørsmål, spørsmål som vi ofte ellers bare ser de ferdige resultatene av. En sjelden anledning til å få pensum utdypet og synliggjort på film. En visuell framstilling av Egeberge og Johan P. Olsens skrifter.

ISLANDS FØRSTE SPILLEFILM

Til slutt er det verd å nevne at filmklubben viser Islands første spillefilm, «Land og sønner» fra 1980. Island er et kontinent man ikke forbinder med filmproduksjon, ikke desto mindre lages det både kortfilm og spillefilm der. Filmens handling foregår i 1937, da forholdene på Island var svært kummerlige, spesielt på landsbygda. De gamle trodde likevel på bedre

tider og holdt ut, mens ungdommen så framtiden i Reykjavik, som ekspanderte i den gryende krigstiden.

Lørdag 15. januar kl. 14.30 i Fokus kino åpnet filmklubben vårsesongen med Kubricks «2001 — en romdyssé». Medlemskortet, som er obligatorisk for alle filmklubbgjengere, fås kjøpt før hver filmvisning. Om lørdagene åpnes dørene i Fokus kino kl. 14.00. Kl. 14.30 presis begynner filmen, så vær ute i god tid. Vær oppmerksom på at filmklubben annenhver uke har filmvisning i Aagaardsalongen (under Aagaard reisebyrå). Disse visningene starter kl. 19.30.

PROGRAMOVERSIKT

Lørdag 12.2.: Søstre
Tirsdag 15.2.: Helvete også!
Lørdag 19.2.: Guddommelig vanvidd

Lørdag 26.2.: At dere tør!

Torsdag 3.3.: Departementet
Lørdag 5.3.: Knus illusjonene
Lørdag 12.3.: Blodets bånd
Tirsdag 15.3.: Sommarlek
Lørdag 19.3.: Belladonna
Lørdag 26.3.: Life of Brian

Lørdag 9.4.: Legenden om Till
Onsdag 13.4.: Fest der Völker
Lørdag 16.4.: Keiseren
Lørdag 23.4.: Land og sønner
Tirsdag 26.4.: En lektion kärlek
Lørdag 30.4.: Deutschland im Herbst

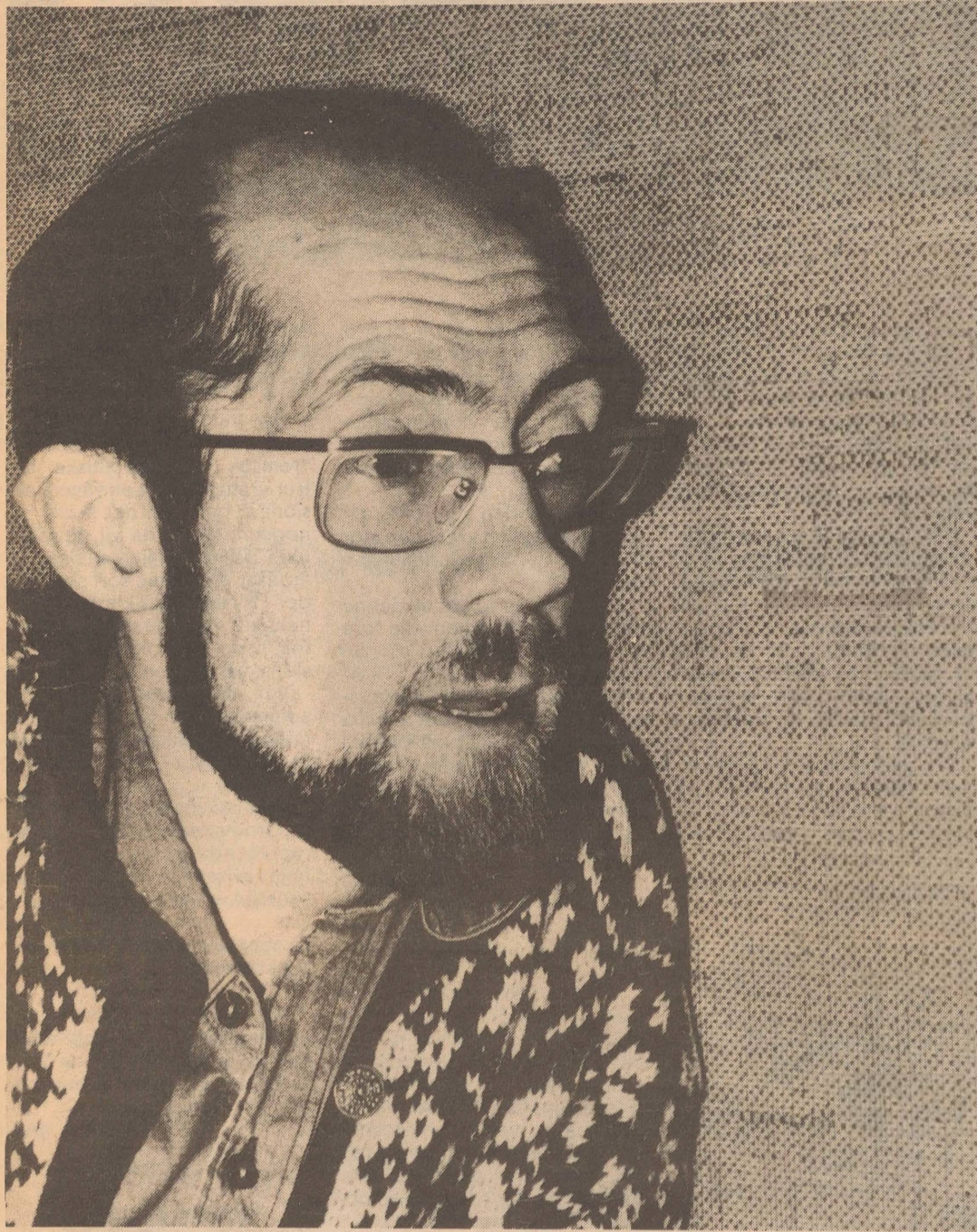
Lørdag 7.5.: Barry Lyndon
Onsdag 11.5.: Antropologisk film
Lørdag 14.5.: Viskningar och rop

— Å auke annonsetilfanget for å kunne auke sidetalet og evt. gje ut flere nummer.

Under dobbelt ild

Intervju med Nils Magne Knutsen

Studentenes venn. Visse nordnorske forfattarar sin fiende nr. 1. Ein ville til og med gjerne gje han inn så øyro flagra. Noko som spontant førde til ei «forening til bevarelse av NMKs ører». Kven er han? Kva gjer han?

Eg er født i Kvæfjord i Sør-Troms. Tok artium i Harstad 1963. Har forresten vært russeavis-redaktør og redaktør i Universitas. Studerte historie, idehistorie og tok hovedfag i norsk i 1973 på Benoni og Rosa av Hamsun. Har vært 1 år i Fjersynsteateret før eg kom til Tromsø i 1974.

— Kva tid byrja du å interessere deg for nordnorsk litteratur?

— I løpet av hovedfagstudiet. Har aldri fått noko pådriv til å interessere meg for det. Hadde aldri hørt om det. Det byrja med Hamsun og nordnorsk historie. Med utgangspunkt i Hamsun si nordlandsdiktning så har det spreidd seg.

— Kva slag funksjon har du ved universitetet?

— Eg er ansatt som førsteamanuensis i nordisk litteratur, med særlig ansvar for å bygge opp eit forskningsmiljø omkring nordnorsk litteratur. Eg må arbeide like mykje med Wergeland og Ibsen som alle andre her ved seksjonen, men ved sida av det nyttar eg alle høve til å arbeide med nordnorsk litteratur.

Vi prioriterer nordnorsk språk og litteratur høgt her ved nordiskseksjonen. Likevel går det seint med arbeidet. Regional litteraturforskning er ein ny disiplin innan faget, og den må utviklast utan førebilete frå andre universitet eller frå andre land. Og då er det for lite med ein person på deltid.

Det hjelper altså ikkje om vi

ved nordiskseksjonen prioriterer nordnorsk språk og litteratur høgt, når norskfaget som heilskap får så lite ressursar som tilfellet er i Tromsø.

— Trur du at det du driv med har nokon interesse for folk utafor Universitetet?

— Eg ikkje berre trur det, eg veit det har interesse. Frå skuleverket og frå organisasjonar og institusjonar av alle slag får eg daglege påminningar om kor stor interessa for nordnorsk litteratur er. Og særlig er det den eldre litteraturen folk vil høyre om — Petter Dass og Knut Hamsun, Jonas Lie og Regine Normann, Lars Berg og Andreas Markusson og Kirsten Berg. I dei siste åra har eg forresten merkt ei aukande interesse for nokre av dagens forfattarar — særlig Arvid Hanssen, Herbjørg Wassmo og Idar Kristiansen.

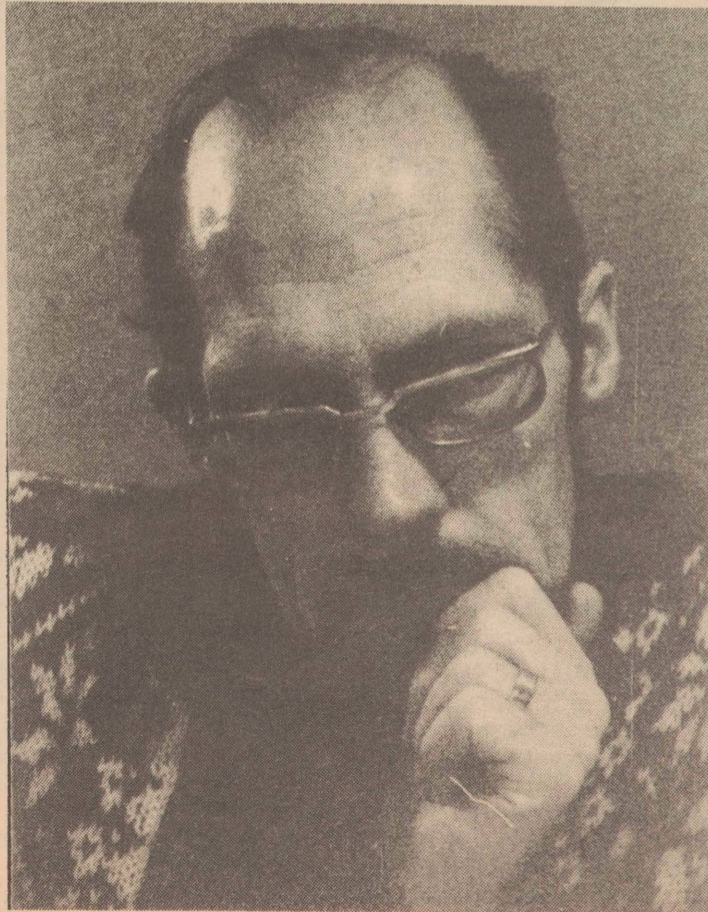
Også på andre måtar får eg stadige bevis for kor stor interessa for nordnorsk litteratur er — anten det no er ein journalist som skal ha eit dikt til ein artikkel, ei bedrift som skal ha ein høveleg tekst til innleiinga på årsmeldinga eller ein gymnasiast som skal ha hjelp med ei sær-oppgåve.

— Kva er forklaringa på denne store interessa?

— Forklaringa ligg dels i ei generell interesse for litteratur, dels ei spesiell interesse blant nordlendingar for å lære meir om vår eiga fortid, vår eigen kultur. Ikkje for å drive patriotisk dyrking av denne fortida og denne Troms fylke, men også eit uni-

versitet for Helgeland og Finnmark. Derfor er det viktig at vi kjem oss ut av kontora, og eg freistar å seie ja til dei invitasjonane eg på nokon måte kan rekke over.

— Kva inneber regional litteraturforskning?

— Det inneber først og fremst ein fagkritisk opposisjon til den tradisjonelle norske litteraturhistorieskrivinga. Opposisjonen ligg m.a. i brotet med den tradisjonsfesta myta om ein nasjonal kultur og ein nasjonal litteratur. Ei slik monolitisk litteraturforståing fører med seg at store områder av litteraturen vert lite påakta, t.d. kvinnelitteratur, arbeiderlitteratur, barnelitteratur — altså også regional litteratur.

— Du er ikkje redd for å bli kalla provinsiell?

— Valg av forskningsfelt er eit kulturpolitisk valg. Å forske i «provinsane» sin litteratur er i utgangspunktet ikkje meir provinsielt enn anna forskning. Det avgjerande er kvaliteten på forskinga, at den kan produsere innsikt i viktige problem. Motsetninga mellom periferi og sentrum er ikkje berre eit norsk fenomen. Derfor finst det òg ei stimulerande internasjonal interesse for den regionalforskning kulturen, men rett og slett for å vite kva den inneheld.

— Vert det ikkje mykje reising?

— Eg trur det er viktig at vi ikkje blir eit universitet for

som i dag går føre seg i Noreg. Nei du, det er ikkje noko provinsielt i det å drive provinsforskning. Det som er provinsielt, det er angsten for å bli kalt provinsiell. Tenk berre på redaktør Syversen i Trangvikposten, det er jo nettopp hans angst for å bli kalt provinsiell som gjer han så innskrenka som han er.

— I kva tyding brukar du no omgrepet «provinsiell»?

— I tydinga sjølvopptatt, perspektivlaus, super-patriotisk.

— Du har fått ein del kritikk?

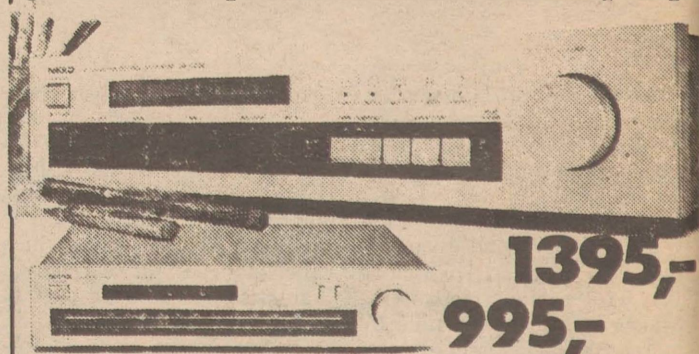
— Generelt vil eg seie at landsdelen har stilt for få krav til nordiskseksjonen i Tromsø. Derfor har vi klart å halde skjult kor dårlig vi er rusta til å løyse dei forskingsoppgåvene vi har eit klart ansvar for å løyse.

— Kva tykkjer studentane om nordnorsk litteratur?

— Ein og annan nordnorsk student har fått den nordnorske kulturbølgja og sjarken og vintersida litt i vrangstrupen, dei overmette. Men i hovudsak har eg inntrykk av at studentane sterkt personleg engasjerte i arbeidet med nordnorsk litteratur og nordnorsk kulturhistorie. Dette gjeld på alle fagnivå. Det er grunn til å streke under mesteparten av det som er skrevet om nordnorsk litteratur det siste 10-året, det er skrevet av hovudfagstudentar ved nordiskseksjonen her i Tromsø. Også i framover vil det vere slik at hovudfagstudentane si forskning vera ein sers viktig del av arbeidet med nordnorsk litteratur.

Nikko's nye Serie 500 II

er det nye mellomklasse-anlegg. Hjernen i systemet er forsterkeren NA 500-II, som er på 2x40W sinus FTC, mer enn nok for de fleste. Tuneren NT-500 II eller radiodelen, er konstruert slik at den står svært godt til forsterkeren i kvalitet og design.

1395,-

995,-

Dersom du ønsker et komplett anlegg, kan vi i tillegg anbefale: Nikko ND-520 kassettspiller til kr. 1089,- og en Apollon TL-890 direkte-drevet platespiller til kr. 650,-

Gjør som stereobutikkene kjøp Hi-Fi hos importøren!

velkommen til **audioscan** POSTORDRE: Boks 70, Ankertorget Oslo 1 - (02) 11 22 18

stereo/hi-fi importøren...

Osterhausgaten 21, Oslo 1, (02) 11 22 18
Nedre Hjellegate 4, 3700 Skien, (035) 28 026
Vestre Strandgate 22, 4600 Kristiansand S (042) 24 130

Skagenkaien 12, 4000 Stavanger, (041) 52 91 12
Hollendergaten 13, 5000 Bergen, (051) 31 17 70
Fiordgata 52, 7000 Trondheim, (075) 23 95 4
Vestregata 5, 9000 Tromsø, (083) 86 988

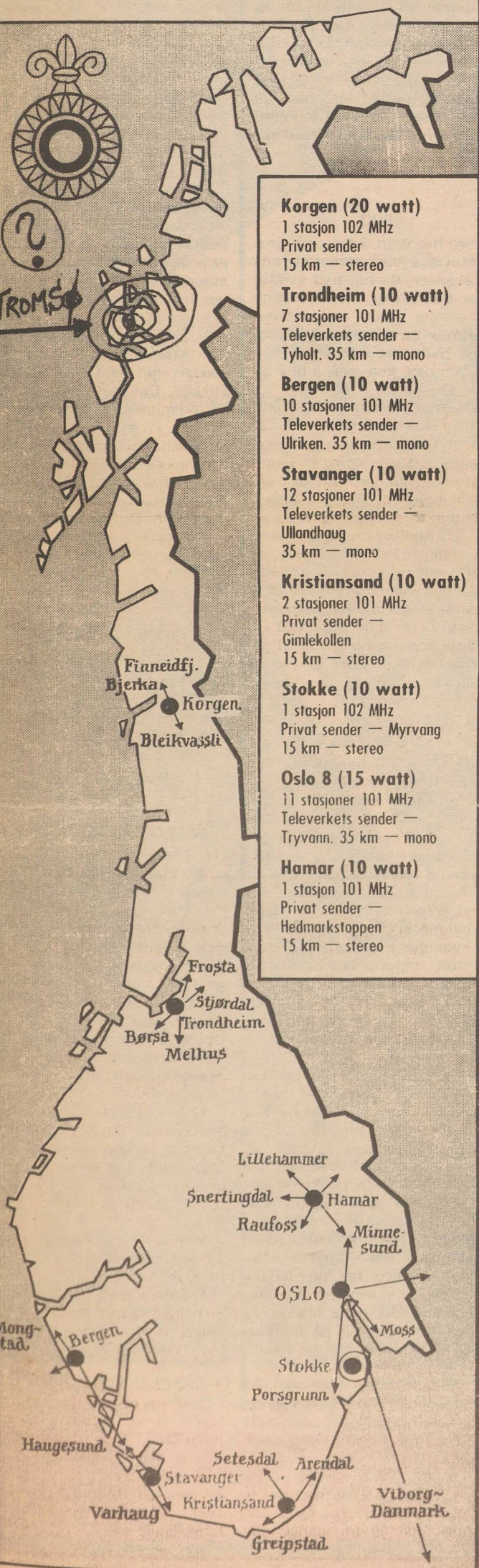
NR. 31 · 12 · 1982

Samstundes må redaksjonen ha dei naudsynte føresetnader for å kunne lage ei bra avis, i form av kunnskap og evner, og den må kunne samarbeide. Vi fyller ikkje desse krava, men vi trur vi kan lage ei bra avis.

PR. 31 · 12 · 1982

45

Nærradio-stasjoner

Studentradio i Tromsø

De lytter nå på ... didditt-di-daditt-da ... Studentradio Tromsø ... Tone G. Johannessen og Thor Haugen (mannen som la kropp og latter til Kong Olav i Studentrevyen) er allerede godt igang med oppkjøringen til nærradio-sendinger, og de vil ha med seg så mange som mulig.

— Men hvem er denne nærradiokomiteen?

— Vi er mange interesserte, men vi må bli enda flere, la de små studenter komme til oss ...

— Men alvorlig nå, planene?

— Det primære målet er en ukesender til revyen til høsten. Men når vi først går i gang — hvorfor ikke lage en fast sender?

— Det er revymiljøet som står bak?

— Aller først var det Steinbiten, flere av oss var med der, da var det virkelig arti ...

— Seriøst nå: Radio?

— Som sikkert alle vet har regjeringen sluppet eteren fri til prøvedrift med nærradiosendinger. Sendingene foregår på FM-båndet og har derfor relativt kort rekkevidde.

— Bortsett fra Oslo Full-evangeliske Kirke som rekker helt til ...?

— Akkurat ja, men det er et unntak. Poenget er: Det burde være mulig for oss i Tromsø å starte opp ettersom studentene i Oslo, Bergen og Trondheim allerede er igang. Hvis vi søker i løpet av våren skulle vi kunne være «on the air» høsten 83,

såfremt vi får positiv behandling. Mye avhenger av hva som skjer i Stortingets nærradiodebatt til våren.

Men konsesjonen er selvsagt ikke det eneste som skal til. Økonomi og interesse blant studentene er to av de viktigste forutsetningene.

Økonomien er meget viktig, uttaler studentrevyens nidkjære økonomisjef. — For å starte opp må vi skaffe ca. femti tusen kroner. Vi vil måtte samarbeide med andre nærradiostasjoner i Tromsø for å redusere kostnadene. Nye regler for Tono-avgiftene kan også komme til å skape problemer. Også må vi ha studio, men der har vi fått «signaler» om at universitetet kanskje kan hjelpe oss.

— Og ellers er alt greit?

— Nei, nei, nå kommer vi til det viktigste. Det kreves masse arbeid, altså masse mennesker, både for å planlegge og drive programvirksomhet. Bl.a. kan det nevnes at Radio Nova (studentradioen i Oslo) har 20 programmedarbeidere og 10 teknikere for å lage 10 timer programmer i uken. Og da er det virkelige behovet minst 20 til. Så vi håper vi blir mange folk

med ulike interesser og evner, spesielt viktig er det at noen teknisk kyndige blir med, dette kommer til å bli artig ...

— Men hvor kommer nå denne radiointeressenten fra?

Tone: — Fra radio!

— Hva hører du helst?

— Noe av det verste jeg vet er Trafikk og musikk.

— Men det må være noe du liker?

— Studentradio!

Thor: (i et forsøk på alvor) — Nyheter og musikk!

— Nei nei. Det er nok av aktiviteter å ta opp — kanskje sende direkteinnslag fra arrangementer og alt.

Tone: — Innholdet i sendingene kan vi jo ikke bestemme før vi har blitt en skikkelig studentradiogruppe. Derfor må alle interesserte melde seg på. Skriv et brev — post det i dag — posten venter ikke, men vi venter på brev!

Hermed er det glade budskap brakt videre.

NÆRRADIO-INTERESSERTE:

Skriv eller ring:

Jon Olav Skavhaug IMB,
Thor Haugen IFF,
c/o Studentrevyen, box 635,
9001 Tromsø.
Telefon: Thor Haugen: 70011,
linje 194.

Etter at vi har fått en del interesserte, arrangerer vi møte.

Dispensasjoner til nærradio

Oslo

Chr. H. Grosch-stiftelsen
Kulturradio Oslo
Oslo Kvinneradio
Norges Automobilforbund
ACEM Meditasjonsskole
Norges Godtemplar Ungdomsforbund
Oslo fullevangeliske kirke
Immigranten
Oslostudentenes radioklubb
Radio Oslo
Human-Etisk Forbund

Trondheim

Trondheim konservative studenterforening
Rød Valgallianse i Trondheim
Trøndelag indremisjonskrets
Trondheim Høyre
Trondheim Fremskrittsparti
Sosialistisk Venstreparti i Trondheim
Trondheim Venstre

Bergen

Menigheten Tabernaklet
Studenttinget i Bergen
Bergen Jazz Forum
Følgende medlemmer av «Bergen nærradio»:
Bergen Røde Kors
Bergen Turlag
Fortidsforeningen
Hold Skjærgården ren
Foreningen mot stoffmisbruk
Vestlandske blindforbund

Stavanger

Amnesty International
Stavanger Bispedømmeråd
St. Svithun-kirken i Stavanger
Rogaland krets av Det norske misjonsselskap
Stavanger krets av Norsk Luthersk misjonssamband
Norges kristelige student- og skoleungdomslag
Rogaland Idrettskrets
Rogaland Indremisjon
Ryfylke og Jæren Indremisjon
Santalmisjonen
Norsk nærradioforening
Solborg folkehøgskole
Pinsemenigheten Zion

Korgen

Initiativgruppa for nærradio i Korgen

Stokke

Stokke bygdeungdomslag

Hamar

Hedmarkstoppen folkehøgskole

Kristiansand

Gimlekollen mediasenter
Radio Ser

Legg merke til...

Legg merke til hvem som messer (engelsk: to mess) med nærradio på de forskjellige stedene. Hvordan vil Tromsø plassere seg i dette bildet? — Et nytt Trondheim (partiprogrammer 6 dager i uka bare avbrutt av indremisjonen om søndagen), eller et nytt Stavanger (fra indremisjonen til santalmisjonen).

Eller noe helt annet. Du kan være med å avgjøre det!

Pilene viser hvor langt nærradiosendingene har gått under gode forhold.

Sendinger i stereo har bare halve effekten av sendinger i mono.

E.T.

Et lite eventyr er det — som handler om en vi mennesker er slemme mot.

Ikke ei hverdagsberetning om våre minstepensjonister, en reportasje fra institusjoner bak murer og piggetråd-glimt fra den 3. verden som vi utnytter på det groveste. Ikke noe om dem vi virkelig er slemme mot.

Det tør vi ikke.

Vi gjør dette på den trygge måten, konstruerer opp et vesen til millioner av dollar, dikter en rørende historie om E.T. noen millioner lysår herfra —

Så slipper vi å se hva som skjer her — nå som vi kunne gjort noe med Om vi ikke hadde hatt det travelt med å renne ned kinoene for å synes synd på E.T., og støtte Spielberg, svinet som kan dette med hva vi vil ha — og gir oss det.

E.T. går sin seiersgang verden rundt og beviser nok en gang verdens galskap, uangrikelig søt og klisset og totalt ufarlig. Især ufarlig.

Meg

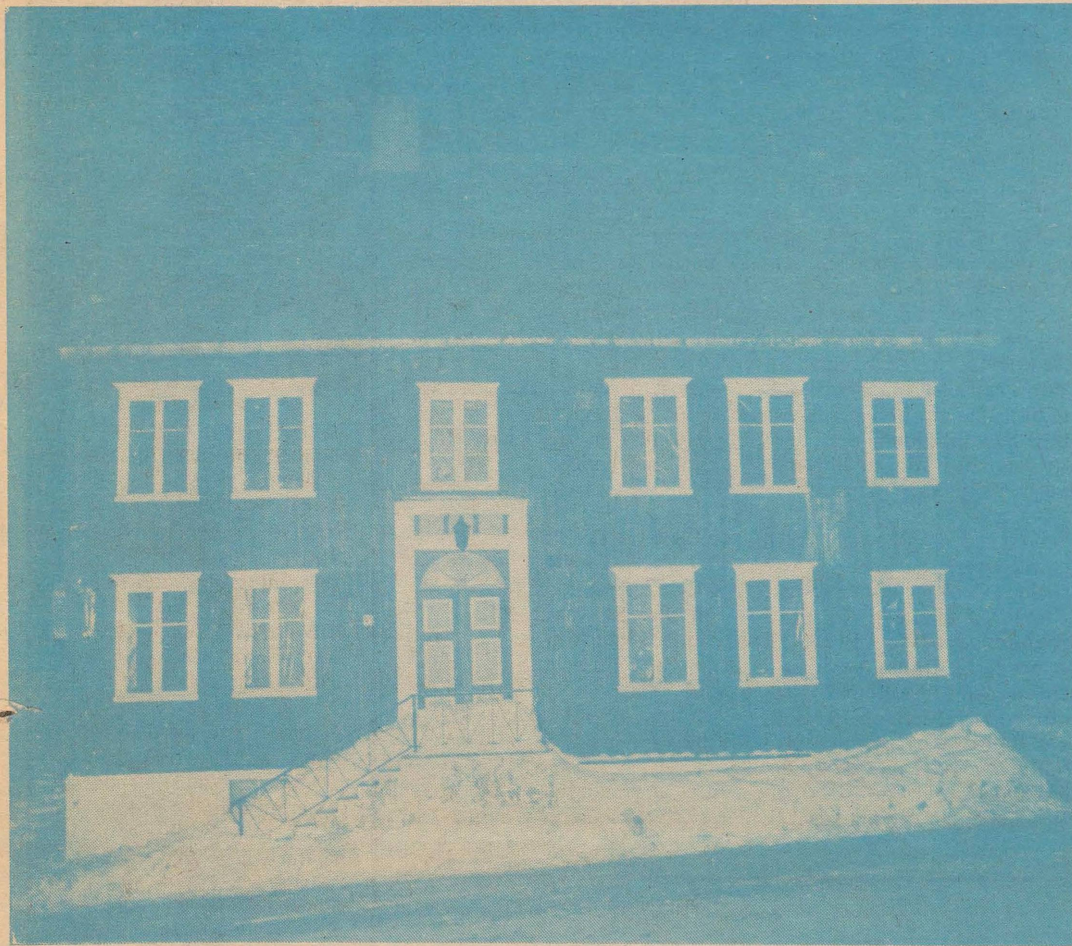
Alle ser på meg.
Eg kjenner augo som kviler på meg.
Skulle ynskje eg kunne krype ut av meg sjølv.
Sjå meg sjølv med andres augo som betraktar meg.
Skulle eg sjå berre sjå og tenkje mitt.

Lur.

UTROPIA

Søndre Tollbugt 7B
9000 Tromsø Tlf.: (083) 81 715)

Pizzahuset blir studenthus

Det tre etasjes store Pizzahuset i Skippergt. 44 er nå leid av studentersamfunnet til eget sted for studentene.

Etter ti år henvist til ulike steder rundt om i byen, ser det endelig ut til at studentene i Tromsø skal få sitt eget sted, der de kan samles og nyte felles samvær. Stedet det snakkes om, er det kjente Pizzahuset. Ideen til dette oppsto i fjor høst i miljøet rundt den første studentrevyen laget nord for polarsirkelen. Siden da er det jobbet jevnt og trutt med planene om et sted å være. Det ble tørket støv av og blåst nytt liv i studentersamfunnet. Videre ble det nedsatt ei arbeidsgruppe, som søkte universitetsstyret om økonomisk støtte til etablering i Pizzahuset. I søknaden som ble sendt, heter det at studentene i første omgang ønsker å leie stedet for en prøveperiode på 5 måneder. Denne tiden vil bli brukt til å søke om serverings- og skjenkebevilling, slik at huset kan drives på økonomisk grunnlag og dekke alle utgifter selv i forbindelse med driften. Hvis bevilling ikke blir gitt, vil prosjektet derfor nedlegges etter prøveperioden. I tillegg til vanlige krokvelder er det lagt opp til at huset skal kunne brukes til andre studentaktiviteter.

Administrasjonen så positivt på tiltaket og mente det kunne ha stor betydning for studentmiljøet og for aktiviteten blant studentene, noe som også var blitt påpekt

av arbeidsgruppa i studentersamfunnet der det i tillegg heter at et studenthus i Tromsø vil virke positivt inn på rekrutteringen av studenter til byen. Likevel anså man fra universitetets side prosjektet for ugjennomførbart. Man grunnga dette med at stedet neppe vil få de bevillingene det er søkt om. Kommunestyrets praksis på dette området er blitt strengere og strengere. Så sent som i siste kommunestyremøte ble søknad om skjenkebevilling til et nytt spisested enstemmig avslått.

I de alkoholpolitiske retningslinjene som er utarbeidet og vedtatt i kommunen, heter det at serveringssteder som spesielt er innretta mot ungdom, ikke skal gis bevilling. Javel, det er greit, men da må kommunen forklare begrepet ungdom nærmere. Majoriteten av studentene ved høyskolene i denne byen har for lengst passert den skjenkemodne alder, og utgjør til daglig en stor del av publikummet ved byens restauranter. Dessuten vil bare studenter fra universitetet, lærerskolen og sykepleierskolen få adgang til stedet. Det vil med andre ord være et lukket system, som ikke retter seg mot et publikum utafør de nevnte skoler. En annen poeng, som er viktig i denne saken, er at Tromsø er den

eneste universitetsbyen i dette landet som ikke har et eget sted for studentene. Slik ting så administrasjonen bort fra da de foreslo for universitetsstyret å avslå søknaden om økonomisk støtte.

Hva som nøyaktig hendte under behandlingen av saka i universitetsstyret, kjenner ikke Studentavisa til. I alle fall ble det enighet om å gi økonomisk støtte til etableringa av studenthuset. Det neste og sannsynligvis det vanskeligste punktet å passere, bli å få bevillingene. Svaret m.h.t. disse vil ikke foreligge før om ca. 3 måneder. Ventetiden vil bli benyttet til dugnadsarbeid, samt til de virksomheter som huset kan brukes til uten de forannevnte bevillingene. Så de av dere kjære medstudenter som har lyst til å støtte opp om denne studentsosiale viktige sak, er sikkert velkomne til dugnaden der. Når bevillingsspørsmålet er avklart, vil det startes opp med inntektsgivende drift, utfra en lavprisprofil. Studentsamskipnaden har sagt seg villig til å hjelpe til med praktiske og regnskapsmessige løsninger av driftsspørsmålet. Når det gjelder administrasjonen av huset, så har man her tenkt seg et «husstyre» — hva nå dette måtte innebære og det praktiske arbeidet utført av studenter etter en turnusordning:

Hummer & kanari

ANDRIMNE

medisinerstudentenes blad, er stadig like velskrevet, interessant og fullt leselig også for ikke-medisinere. Men når man går til lege, får man nesten alltid totalt uleselige resepter med seg. Siden man nå allikevel driver og ommøblerer på medisinstudiet: Kan man ikke gjøre noe med dets ødeleggende virkning på skriveferdighetene?

ODD HANDELSGÅRD

har oppnådd medlemskap i Norsk Dusteforbund. Årsaken var et rundskriv om intrikate kriminelle forhold på gjenomgangsbygget, hvor kontornøkler, kopimaskinnøkler og sprit sirkulerer med den samme generøse diskresjon som rederforbundets penger gjør i Høyre. (Og det var ikke en gang en spritduplikator det dreide seg om.) Men iallfall: Det går ikke lenger å få kopiert fisk på UB.

ISV

er for tida utsatt for en veritabel invasjon av fortidspensjonerte SV-politikere. (Er det Institutt for Sosialistisk Venstreparti forkortelsen betyr?) Berit Ås var innom før jul. Og snart skal den legendariske Ottar Brox få selskap av Thorhild Skard og Berge Furre. Neste tilskudd vil formodentlig bli Finn Gustavsen. Han antas imidlertid å være av størst interesse for Institutt for Museumsvirksomhet. Hanna Kvanmo gjorde en meget respektabel innsats i Aftenpostens røkonkurranse før siste valg, og kan regnes som klarert for IFF.

MENS VI SNAKKER OM BROX

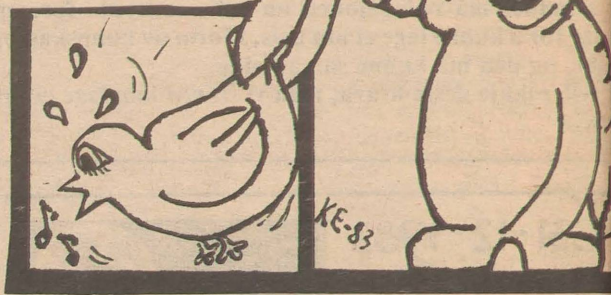
På hovedallmøtet 25.11. beskylde Bjørn Brox studentavisa for bare å skrive om ISV, ISL og Prelaten. Vi mener selvsagt at Hr. Brox prater tull. Men vi har respekt for kompromissløshet, og i så måte har han vår aktelse. Dessuten ER Brennbbygget verdens sentrum. Det er ikke noe å diskutere.

IKKE MINST DERFOR

omtales følgende: Det er på tale å få utarbeidet et emblem for norddiskseksjonen med tanke på «skolegenser» o.l. Det mest nærliggende, Petter Dass' profil, er som kjent alt i bruk. Det diskuteres om den derfor må betraktes som opp-tatt, eller om man her har en mulighet for å slå to fluer i et smekk.

TRIVSEL

Det rapporteres om godt miljø på almen litteratur, mellomfag. til studiet er det påmeldt to stykker. Foreløpig er det bare en som er ankommet universitetet, og det synes som han kommer godt overens med seg selv.

JAN HENRY T. OLSEN

er nominert på sikker plass til Troms fylksting, og vil etter all sannsynlighet representere Arbeiderpartiet i nevnte forum fra høsten av. Her vil han, jfr. Studentavisas julenummer, aktivt motarbeide den ene ytterlighet av subjektivismen. Det er imidlertid uklart om han vil støtte Helge Jacobsens kamp for konefrie soner på restaurantene.

IKKE

et ord har vært å lese om Studentavisas julenummer i byens lokalaviser, de har helt sviktet sine tradisjoner, men jevnlig kampanjer mot studentene. (Dette er en advarsel til «Nordlys»: Hvis dere ikke snart skriver om oss, kommer vi til å tie dere i hjel!)

Derimot ble det behørig omtalt i «Klassekampen» 4.12. Det er Studentavisas politiske orienteringskart som er gjensstand for oppmerksomhet i en av bladets etterhvert tallrike spalter for kvikke sleivspark. Og det spaltisten finner mest ustyrtelig fjollete er navnet på bladet det refereres til. Redaksjonen i Kvikke Kampen er ikke akkurat kjent for beskjedenhet. Så vi vil bare ha det sagt: Det er ikke *de* som har æren for at vi skifter navn!

OG ELLERS

Tromsø er i besittelse av mange fine lysløyper, høge tindar, brusande bekkefar, myldrande dyreliv og bussar. Alt dette gjør at ein kan verte freista til å stikke nasen ut gjennom vindauge for å sjå på det, slik dei fleste studentane gjer. Det er ikkje for mange akademikarar ein kveld på gnistrande føre, så heretter oppmoder Studentavisa absolutt alle til å starte eit nytt og betre liv. JOGG TIL PRELATEN! Ta ro-øvingar under forelesninga! Stå slalåm i kantina! — Kort sagt — BLI BORGARLEG!!

STUDIEFINANSIERING

Studiefinansieringa blir stadig vanskeligere. Vi husker med gru våren 81, da prisen på halvliteren på Prelaten gikk opp fra 14 til 18 kroner uten at stipend- og lånesatser ble justert tilsvarende. Den vinteren var det imidlertid så mye snø at man var lykkelig når man hadde greid å grave seg ned dit. Men bare pass deg, Langslet. Før eller seinere slutter det å snø, og da skal vi lage leven!

TROMS AUF

er i klar og gledelig framgang holder en god aktivitet, sambeider meget godt med Troms Arbeiderparti, vil helt sikkert bringe Arbeiderpartiet tilbake til regjeringsmakta osv. og alt ifølge «Nordlys» 6.1. De avtroppende sekretær L. Tverseth og påtroppende d. Svein Bjørn Aasnes som invjues, og de ambisiøse ungdommenn sparer ikke på kontien:

— Hvordan kom du med politikken, Aasnes?

— Jeg begynte i ung alder interessere meg for politikk. et tidlig trinn trakk jeg opp mitt standpunkt. Det var aldri om hvilken ungdomsorganisasjon jeg skulle gå inn i.

— Hva med deg, Tverseth?

— Man skal vel si det var striden som trakk meg inn i litikken. Også jeg var på et tidlig tidspunkt godt samfunnsbevisst. På grunn av mine kløholdninger meldte jeg meg inn i Salangen AUF alt i 1972.

Vi synes vi har lest noen endende før. Uttrykksform minner i hvert fall til forveksling om språket i trykksaker Nord-Koreas ambassade.

MENS VI SNAKKER OM SNADDER:

Et forslag om å endre overskriften på denne eminente side "Hummer & Karry" avvises med blankt av red.

SELVDIAGNOSTISERING

Fra uansvarlig medisinsk berapporteres det om en ny metode å diagnostisere kjønnssykdommer hos menn på. Metoden utviklet etter at regjeringen loch innledet sin atomfatter sprekampanje og går ut på å stille sin egen diagnose. Vminste mistanke om pynedentil, går man opp på stol og hopper ned. Hvis testlene når gulvet før bena, lege oppsøkes.

WILLOCH

Vi leser mye om Willoch for da. Håkon er narkotikagrossist. Kåre har hemmelig ekstrakt fra dem hans parti alltid hevdet at de ikke er kjøpt betalt av. Erik flyr gratis i flyselskapet han har til jobbkontrollere. Vi skal naturligvis ikke insinuere noe. Men dette virkelig er et tilfeldig sammentreff, er det visse logiske prinsipper vi lover å begynne tvile på.

DØDLINJE FOR NESTE NR.: 22 FEBRUAR